

Direktor

Primorski dnevnik

Leto XIV - št. 190 (4035)

TRST, nedelja 10. avgusta 1958

Cena 30 lir

Zahodna nesoglasja

Ameriško izkrcanje v Libanonu in vpad angleških padalcev na jordanjska letališča sta izvala v atlantskem svetu politične pretrese. Anglo-ameriško vojaško posredovanje ni pokazalo samo tega, kakšne nevarnosti lahko obrodita blokovska logika in ravnanje, ampak je hkrati tudi dokazalo, kako blokovski urbanost se težka vztrajnost in v najbolj kritičnih trenutkih. Po tem seveda ne moremo sklepati, da držijo bloki sami v razsulo; vendar ti dokazi vnovič dokazujejo znano dejstvo, da je ta fenomen sodobnega mednarodnega življenja v svojem jedru v prikriti krizi, ki jo čas le še poglablja.

Atlantska nesoglasja glede zadnje srednjezhodne krize se kažejo v več oblikah. Predvsem v ravnanjem dveh vodečih sil, ZDA in Velike Britanije, niso zadovoljni samo «malis», ampak tudi člani atlantske zveze. Svoje akcije, ki so bile precej tvegane in so izvalile kar najresnejšo nevarnost, sta pripravila in izvedla Washington in London sama, nista se prej pogovorila s svojimi zavezniki, pa tudi obvestila jih nista o tem pravčasno.

Drugič, posamezne, predvsem majhne države, kot na primer skandinavske države in Grčija, so poskuševale svojo priključitev k Atlantskemu paktu, ki skrbi za lastno varnost. Zato so tudi vztrajale, naj bo zveza odločno obrambnega značaja. Med zadnjimi dogodki na Srednjem vzhodu pa se je atlantska politika zapletla v klopčevih tveganjih pustolovščin. Grčija pa se nelagodno počuti, da se zavoljo nje: v boju za neodvisnost Cipra pač ne more biti naklonjena temu, da odhajajo z otoka vojaške enote, ki naj bi zatirale arabsko gibanje neodvisnosti.

Končno pa se v sklopu vseh teh trenutnih položajev jasno kažejo različnosti interesov, hrepenice želje in taktika posameznih atlantskih članov. Združene države Amerike sprva niso kazale pripravljenosti za konferenco na najvišji ravni; nato so privolile, da se sklicje poseben sestanek Varnostnega sveta, ki bi se ga udeležili predsedniki vlad, vztrajale pa so pri «mor-

malnih pripravah in normalnem postopku, ter se izogibale neformalnim razgovorom. ZDA namreč želijo, da bi v tem času hkrati dosegle troje: utrdile libanonski položaj ugodno zase; zato se jim tudi ne mudi poglobiti se v bistvo srednjezhodnih problemov; se ne odrekle svojemu vojaškemu posredovanju, temveč ga celo opravčile, in sicer navajajo kot politično geslo trditve, češ da obstaja na Srednjem vzhodu «posredni napad»:

popravile neugoden vtis, ki ga je izvala ameriška akcija v svetu; pri tem pa se hočejo pokazati za najbolj načelnega pripadnika ukrepanja Združenih narodov.

Izkrcanje ameriških mornariških enot v Libanonu je bilo posledica za ZDA nepričakovanih, čeprav v bistvu povsem logičnih sprememb v Iraku; pri tem pa tudi skrivnega, a sila nerealne upanja — da bodo z ostrim nasprotnim udarcem lahko spremenili potek dogajanj na Srednjem vzhodu. To upanje se, povsem naravno, ni uresničilo. Washingtonska diplomacija pa seveda še vedno ni pripravljena, da bi odločno spremenila politične doktrine in strateške načrte, ki so pripeljali do akcije v Libanonu. Vzpostavitelj teh dveh činiteljev — poraz politične zamisli in prešibka volja, da bi prepoznali globoke vzroke tega poraza — odseva v trenutnem ameriškem stališču.

Angleška vlada je šla v začetku vstrec v Washington. Zatem je nastopila na diplomatskem torišču kot energični zagovornik sestanka predsednikov vlad, seveda v okviru Varnostnega sveta, toda z jasno poudarjeno pripombo, da bi se bilo treba predvsem zavzeti za neformalne razgovore, ne pa se zateči k okorelim resolucijam. Tako je hotela s klasičnim vzdrževanjem ravnotežja pomiriti sovjetsko zahtevo po hitrem sestanku in ameriško vztrajanje pri Varnostnem svetu.

Kakšen razvoj je doživel britanski stališče v zadnjih vznemirljivih tednih? Za trenutek je London celo mislil, da je napočil čas, ko si bo spet pridobil nekatere pozicije na arabskem Vzhodu. Vpad Američanov v Libanon, «motno stanje» v Iraku in od-

prta vrata v Jordanijo — po vsem tem so sodili, da daje negotov položaj nepričakovane obete. Praktični Angleži pa so se morali kaj hitro prepričati o nasprotnem: razmere v Iraku so se zelo hitro uredile, novi režim se je utrdil; odmev anglo-ameriške akcije v svetu pa je bil precej mučen; angleške enote v Jordanu so postale edina zaščita režima kralja Husaina.

Iz tega spoznanja izhaja tudi britanska taktika, ki ima dvoje težišč. Prvo je podvzimana spodbuda za razgovore; s tem hočejo ublažiti slab vtis, ki ga je napravil vpad padalcev v Aman, in zabrisati mnenje, da je stopala Britanija v prvi fazi za Američani. Drugo pa je težnja po neki splošni, čim hitrejši, čeprav tuži začasni in kompromisni rešitvi o Srednjem vzhodu, ki bi omogočila Veliki Britaniji, da se ob «zadovoljivih pogojih» izvleče iz tega neugodnega položaja. Za britansko diplomacijo je neugodno v tem trenutku oboje: oditi iz Jordanije ali tamkaj ostati. Njihov odhod bi namreč pospešil hiter padec Husainovega režima, če pa ostanejo, lahko povzročijo to resne zaplete z očitnim končnim porazom. Zato je potrebna Veliki Britaniji hitra poslovna poravnava, s katero bi spretno rešili tisto, pri čemer se je pokazala vojaška akcija za neprikladno.

Stališče Francije je spet po svoje značilno. V prvih trenutkih je pokazal De Gaulle uzalženost, ker so zavezniki vnovič, kot že večkrat prej, začeli nekaj velikega in pri tem pretili Francijo. Kmalu nato pa je videl, da mu ta užaljenost lahko prinese koristi: delal je zelo energično; vzmernil je svoje atlantske člane, ko je dal prvotnemu predlogu Hruščeva o konferenci v Ženevi odkriti prednost pred anglo-ameriško inalece za srečanje v dvorani Varnostnega sveta.

Na takšno stališče francoskega premiera vpliva več stvari. Celotni položaj pa mu daje upanje, da bo lahko poudaril tisto, kar je obljubljal kot poglavitno smer svoje obnovljene politične vloge: samostojneje Francijo v mednarodnem življenju. De Gaulle si iskreno prizadeva za razgovore velikih «za zaprtimi vrati», ker meni, da je to pravo sredstvo za poudarjanje svetovne vloge Francije in za zaščito njene «veličine». Končno pa mu je potreben vihar nastop tudi zaradi notranjih težav, ki jih ni lahko rešiti in urediti. Ker prav nič ne kaže, da bi bilo alžirsko vprašanje rešeno, je kar prav, če medtem povzdigne ugled na drugi strani.

Tudi ostala dva velika pripadnika atlantske zveze Zahodna Nemčija in Italija, sta pokazala odtenke opreznosti. Bonn je med prvimi na Zahodu priznal iransko republiko; Fanfani pa je izkoristil svoj obisk v Washingtonu in Londonu za razgovore o Srednjem vzhodu.

Zahodnonemški vladi je bila angloameriška akcija trojno neprijetna. Za zvezno republiko je arabski svet gospodarsko perspektivno pa tudi politično zelo zanimiv. Adenauer se zavzema za skladno politiko držav atlantskega pakta; vojaško posredovanje na Srednjem vzhodu pa je bilo direktno zankanje te smeri; in povsem razumljivo dejstvo, da so poslali Američani svoje enote v Libanon z letališč v Porenju — je bonnskega predsednika postavilo v neugoden položaj tudi pred politično opozicijo in pred nemškim narodom.

Drugačna politika do arabskih dežel pa vzbuja dvojne nade tudi italijanski vladi: «rada bi okrepila naravno in tradicionalno vlogo Italije na tem področju», zaboljšala pa bi rada tudi italijanske gospodarske razmere v okviru obsežnega mednarodnega gospodarskega programa.

Predsednik vlade Fanfani se je v Parizu dva dni razgovarjal z De Gaulleom. Toda rezultati teh razgovorov so bili zelo pički in niso prinesli nič tistega, kar so v Parizu pričakovali. Odkar je Francija pred dvema letoma zgubila večino svojih položajev na Srednjem vzhodu, sta obe državi postali tekmovalci v odnosu do arabskega sveta tako glede diplomatskih pobud kakor glede gospodarskega vpliva. Trdijo tudi, da je Francija zahtevala «koordinacijo naporov» v tem delu sveta, kar je predsednik italijanske vlade «sicer sprejel, ne pa tudi navdušeno pozdravil»

Poslanica Nikite Hruščeva grškemu ministrskemu predsedniku Karamanlisu

Za mir na Srednjem vzhodu naj Grčija nastopi proti ZDA

Hruščev poudarja v svojem pismu, da bi morala Grčija v OZN zavzeti odločno stališče za takojšnji umik angleških in ameriških čet s Srednjega vzhoda. Po razgovorih med Karamanlisom in Mac Millanom je zunanji minister Averoff izjavil, da je prej pesimist kot optimist. Nič še ni bilo sklenjeno, da bi se Makarios vrnil na Ciper. Včeraj zvečer razgovor Karamanlisa in Averoffa z Robertom Murphyjem, ki odpotuje danes v London

Ob zasedanju OZN

«Večja, da, toda ne močnejša.»

ATENE, 9. — Sovjetski veleposlanik v Atenah Sergejev je danes odšel na sedež grškega ministrskega predsednika ter oddal ministru pri predsedstvu Cacosu poslanico sovjetskega ministrskega predsednika Hruščeva za Karamanlisa. Grški ministrski predsednik je bil v tistem času še na razgovoru z Mac Millanom. Po razgovoru s Cacosom je Sergejev odgovoril pozitivno na vprašanje častnikarjev, če se poslanica nanaša tudi na ciprsko vprašanje.

Sovjetsko veleposlanstvo je zvečer objavilo tekst pisma Hruščeva Karamanlisu. Sovjetski ministrski predsednik poudarja v svojem pismu, da bi morala Grčija zavzeti v OZN odločno stališče za takojšnji umik angleških in ameriških čet s Srednjega vzhoda. Izkrcanje angleških in ameriških vojakov v Jordaniji in Libanonu označuje Hruščev kot kolonialistično kampanjo proti gibanju narodov, ki hočejo izvajati svojo zakonito pravico po samoodločbi. Sovjetski ministrski predsednik tudi obtožuje Anglijo in ZDA, da pripravljajo še nadaljnje oborožene posege proti drugim arabskim državam. Nadalje zatrjuje, da so bili napravljeni napori za zadržitev gibanja za samoodločbo na vzhodnem Sredozemlju ne samo proti arab-

skim narodom, temveč tudi proti Ciprancem. Svoje pismo zaključuje Hruščev z besedami: «Odločno stališče Grčije za ohranitev miru na Srednjem vzhodu bi prispevalo k vzpostavitvi varnosti in k okrepitevi mednarodnega ugleda Grčije.» Med tem so se pa končali razgovori med Mac Millanom in še prej med Makariosom in Footom. V Atene pa je že tudi prispel — last' not least — Robert Murphy.

Po razgovoru med Makariosom in Footom je nadskof izjavil, da so se v splošni diskusiji obravnavale tudi množične aretacije ciprskih Grkov. Ko so ga novinarji vprašali, če goji kako upanje, je Makarios odgovoril: «Izraz 'brez upanja' mi ne ugaaja». Zatrnil pa je tudi, da, če med sedanjimi razgovori ne pride do sporazuma za neko rešitev na Cipru, bo šel priziv na OZN svojo pot. Če se je nadskof Makarios omejil v svoji izjavi tako, da je šel do skrajnega roba, ne da bi stopil na tla zanikanja, ko so ga vprašali, če goji kako upanje, pa je zunanji minister Averoff stopil tudi čez ta rob. Ko je že povedal, da so bili razgovori koristna izmenjava gledišč, pa čeprav brez nobenega praktičnega napredka v primeri s prejšnjim položajem,

in ko so ga nadalje novinarji vprašali, če je o razgovorih optimist ali pesimist, je odgovoril: «Če me že prisilite, da izbiram med tema dvema izrazoma, potem vam povem, da sem bolj pesimist.» Zanimal je tudi, da bi bilo med razgovori sklenjeno, da se nadskof Makarios vrne na otok. Po razgovorih je bilo izdano uradno poročilo, ki pravi, da je prišlo med ministrskima predsednikoma «do odkritih in popolnih izmenjav gledišč. Ministrska predsednika sta prišla do zaključka, da so bili njuni razgovori zelo koristni, čeprav se ni moglo ujemata glede vseh problemov. Tako z grških kot britanskih uradnih virov se poudarja, da je bil ta stik med obema vladama 'koristen, čeprav ni privedel do seznanjalnih rezultatov.»

Edini dnevnik, ki zaradi tiskarske stavke izhaja v Atenah, je davi pisal, da po mnenju diplomatskih krogov v Atenah ni treba pričakovati, da bi v teh razgovorih dozorili kdove kaki plodovi. List je tudi napisal, da se med včerajšnjimi razgovori ni moglo ugotoviti kako zblinjanje stališč ene in druge strani. Angleži iščejo sredstev in metod za podaljšanje premirja na Cipru, dokler se jim ne bi zdelo, da

so nastopile take okoliščine, ko bi lahko z nekim pravilnikom uredili vprašanje. Toda imeti je treba za gotovo, dostavlja list, da grški voditelji tega britanskega gledišča ne bodo sprejeli. Gotovo v želji, da bi bilo res tako, pa izjavljajo v britanskih krogih, da je bil med grško-britanskimi razgovori dosežen načelni sporazum o ohranitvi status quo na Cipru za nadaljnjih 7 let, da bi se ohladila strasti in bi se na otoku poskušali uvesti sistem samoodločbe. Grčija pa, po britanskih virih, vztraja pri odklanjanju nekih točk glede načrta.

Gotovo je v vsej tej zadevi najbolj zanesljiva Averoffova izjava, ko je dejal, da je tudi po teh razgovorih bolj pesimist kot optimist. Mac Millan je pred razgovori večkrat ponavljal, da je njegov prvi namen doseči to, da se napravi 'konec prelivanja krvi'. V tem smislu je že tudi prej izdal poziv na ciprsko prebivalstvo ter prispel tako Karamanlis kot Menderesa, da ta njegov poziv podpreta. Gotovo je, da lahko postane predlog za prenehanje prelivanja krvi zelo popularen, kadar prebivalstvu na vsakem koraku grozi nevarnost za življenje in imetje. Vendar pa postaja vedno bolj odkrito, da Britancem ni toliko zaradi pre-

livanja krvi kot za pomirjenje neke postojanke na Srednjem vzhodu ali vsaj pred vrati Srednjega vzhoda. Za to pomirjenje pa seveda ne obljublajo tega, kar zahteva večina prebivalstva, temveč skušajo «za 7 let ohraniti status quo». To se pravi od ciprskih Grkov zahtevajo, da položijo orožje, da prenehajo svojo borbo, ne da bi po tolikih žrtvah sploh kaj dosegli. S takimi svojimi nameni in predlogi pa seveda v Atenah ne morejo uspeti.

Pred odhodom v Ankaro, kamor ga je spremljal tudi ciprski guverner Foot, je Mac Millan izjavil, da je prepričan, da so razgovori opravili njegovo potovanje. Dejal je, da je hvaležen grškemu ministrskemu predsedniku za razumevanje, ki ga je pokazal, in za jasnost, s katero je razložil stališče grške vlade. Ko je prispel v Ankaro, ga je tam pričakal turški ministrski predsednik Menderes ter funkcionarji turške vlade. Nekli turški vladni predstavnik je izjavil, da je turška vlada prepričana, da bodo lahko Mac Millanovi razgovori v Atenah in Ankarji privedli do trajnega premirja na Cipru in mogoče tudi do kaknega napredka na političnem področju. Vsekakor pa vladni

krogi v Ankarji ne priključijo nekega presenečenja ob poročilu, ki je bilo objavljeno po razgovorih v Atenah. Neki predstavnik je celo zatrnil, da bi popoln neuspeh Mac Millanove misije lahko dovedel tudi do poslabšanja že tako napete politične situacije na Cipru. Če bi do tega prišlo, potem bo turška vlada ponovila svoje zahtevo, da pošlje čete na Ciper za zaščito turške skupnosti na otoku.

Kmalu potem, ko je Mac Millan odšel iz Aten, je tjakaj prispel Eisenhowerjev posebni odposlanec za Srednji vzhod Robert Murphy, in sicer iz Adis Abebe. Ob prihodu je izjavil, da be imel s Karamanlisom in Averoffom splošen razgovor o svoji misli na Srednjem vzhodu, s katere se vrača poln upanja in optimizma. Rekel je tudi, da nima v načrtu diskusije o ciprskem vprašanju. Poznejša vest pa javlja, da sta Karamanlis in Murphy v svojem približno triurnem razgovoru, v katerem sta podrobno razpravljala o problemih Srednjega vzhoda, upoštevala tudi ciprsko vprašanje. Jutri dopoldne bo Murphy odpotoval v London, kjer se bo sestel z zunanjim ministrom Selwynom Lloydom. Pred povratkom v Washington pojde še v Pariz.

Aktualni portreti

RICCARDO CASSIN je vodja skupine vrhunskih italijanskih plezalcev, ki se vzpenjajo na enega izmed vrhov masiva Karakorum, kamor se ni stopila človeška noga. Podvig ni malenkosten, saj je vršac, kamor so namenjeni, visok nad 8000 metrov.

IRINA SKOBCEVA je znana sovjetska filmska umetnica. Pred kratkim je izjavila, da sta ji Shakespeare in Eduardo de Filippo najbolj priljubljena avtorja. Ob tem je dodala, da bi zelo rada igrala kako vlogo iz De Filippo del.

JEANNE BROWN je natakarka v San Franciscu. Nekaj večera se je tako napila, da jo spravili v policijski zapor. Od tod je hotela zbežati skozi okence, vendar je bila v bokih preobila in je v okencu obvisela.

JOHN KASPOV je bil lansko leto aretiran, ker je v Clintonu v ZDA ščeval belce proti črncem, zaradi česar je prišlo do neredov. Del zaporne kazni je prebil v Atlantici, od koder so ga te dni izpuščili. Morda zato, da bi svoje početje nadaljeval?

JACQUELINE MALLAY je žena pariškega mešarja in mati treh otrok. Stara je 29 let. Zadnje čase je predmet študija znanih pariških psihiatrov in psihologov. Vzrok: Jacqueline je tak medij, da podživlja zgožbe in življenje faraonov.

Sredem dni v svetu

Nenaden preobrat

Ko sta ameriški in angleški predstavnik že zahtevala izredno sejo Varnostnega sveta za 12. avgusta v pričakovanju sovjetskega odgovora, ki po mnenju Zahoda ne bi smel biti drugačen, nego pritriljen, je prišlo do nenadnega preobrata, ki je imel to dobro stran, da je zadevo premaknil z mrtve točke. Se preden je Hruščev poslal svoj odgovor, je obtožil ZDA in Veliko Britanijo, da hočeta sestanek najvišjih v oblasti Varnostnega sveta namolati s sestankom stalnih predstavnikov Varnostnega sveta. Nato pa je nenadoma odletel v Peking na razgovore z Mao-cetungom in je ob povratku v Moskvo poslal Eisenhowerju, Mac Millanu in De Gaulleu odgovor, s katerim sporoča, da ne odobrava zahodnih načrtov v zvezi s posebnim zasedanjem Varnostnega sveta, na katerem naj bi razpravljali o Srednjem vzhodu. Predlagal je izredno zasedanje glavnih skupščin OZN in v tem smislu je sovjetski delegat v New Yorku zahteval posebno sejo Varnostnega sveta, ki naj odloči o tej zadevi. V svojem novem predlogu je Hruščev obtožil ameriške in britanske vlade, da sta požrli svoji prejšnji predlog in da se zdaj zavezujeta za to, naj se o zadevi razpravlja na rednem zasedanju Varnostnega sveta, kjer bi bil navzoč tudi Cankajskov predstavnik namreč pravega predstavnika Kitajske, in poleg tega ima Cankajskov predstavnik še pravico veta.

V Parizu zaseda v palači «Royal» ustavni posvetovalni odbor, ki proučuje De Gaullov načrt nove ustave. V odboru samem in še posebno med odborom in De Gaulleom so nastala številna ostra nesoglasja; toda De Gaulle vztraja, da je treba načrt tako odobriti, kakor ga je on pripravil. Tudi glede afriških kolonij ni v načrtu tistih liberalnih določb, ki so jih napovedali. Nasprotno, De Gaulle je odločno izjavil, da ne misli tem deželam priznati pravice do neodvisnosti. Na sliki vidimo De Gaulle, ki odhaja s seje posvetovalnega odbora.

Ce se hoče, da se križa na Srednjem vzhodu učinkovito reši, je predseem potrebno, da se tuje čete umaknejo od tam in da se na skupščini začne res konstruktivno obravnavanje položaja brez vnosa propagandističnih elementov. Kajti na Srednjem vzhodu je polno znakov, ki kažejo, da se bo položaj umiril, le če bodo telesile to dopustile...

O sestanku Hruščev-Mao-cetung

Zahodni tisk se je zelo razpisal o nenadnem obisku Hruščeva v Pekingu, katerega je sledil novi predlog za izredno zasedanje glavnih skupščin OZN. Politični opozarjalci poudarjajo, da je Mao-cetung spoznal Hruščeva v Pekingu, ker ni bil zadovoljen, da je Hruščev sprejel zahodni predlog o sestanku najvišjih v oblasti Varnostnega sveta. Kajti v tem primeru bi tudi Cankajskov predstavnik imel važno besedo. Poleg tega zahteva Kitajska sedaj večjo udeležbo pri obravnavanju svetovnih vprašanj. Kitajska vlada je tudi nezadovoljna, ker so v sovjetski delegaciji na ženevski konferenci, ki razpravlja o nakazovanju nad jedrskimi eksplozivnimi sredstvi, poljski, češko-slovaški in romunski delegati, a nobenega kitajskega. Poleg tega Kitajska vztrajno zahteva večjo sovjetsko gospodarsko pomoč za svojo industrializacijo in haje tudi vztrajna na tem, da sama izdeluje atomsko orožje.

KAJ SO LE DELALI OBČINSKI ODBORNIKI V SAVONI?

Občinski glavni računovodja poneveril 300 milijonov lir

Na račun javnih sredstev si je zgradil dve razkošni vili, si kupil veliko posestvo in med drugim ženi za 40 milijonov draguljev

Leandro Ghelardi je 54-leten gospod po rodu iz Livorna in pravijo, da je zelo vpluden, dostojen in tudi po znanju, stari zelo simpatičen. Toda kaj je bil do pred treh dnevi, danes pa je zaslovela povsaj Italiji, saj je trenutno prmet splošnega zanimanja. Leandro Ghelardi je bil glavni računovodja na občini v Savoni. Kdor je z njim delal ali imel kakor koli z njim opravila, je bil mnenja, da je to zelo sposoben delavec, ki se je na svojo stroko odlično spoznal. In tudi finančne, proračunske in obračunske zadeve eldine Savona je Ghelardi imel v mezinu.

Simpatična zunanost na eni strani in strokovno na drugi sta mu dajali velik ugled med občani Savone, kjer je bil zelo popularen. Toda le do pred tremi dnevi smo se rekli. Predvečerašnjim zgodaj jutraj pa je v njegovo vilo vtrla policija in ga vrgla iz sna. Ta sicer nezačleni in nekoliko zgoden obisk pa ga ni presenetil. Brez u-

zela brskati po spisih in računih. Delo je bilo zapleteno in dolgotrajno, ker je glavni računovodja vso stvar strokovno izvedel. Vendar pa je prišlo na dan, da je Ghelardi za tam nekje leta 1947 in vse to zelo uspešno nadaljeval do danes. Na sestanku, katerega se je udeležil župan in odbornik za finance, je bilo ugotovljeno, da si je Ghelardi prisvojil najmanj 235 milijonov lir občinskega denarja. To pa še ni vse, kajti kot ploha se zlivajo sedaj na občino nepravilni računi in menice brez kritja, in vse to gre v težke milijone, tako da je računado, da je Ghelardi na račun občine obogatel za 300 milijonov lir.

Vsekakor je bil Ghelardi podjeten. S tem seveda zadeva ni končana, ker je možje za zapahi zopora Sant'Agostino. V nič kaj prijetnem položaju pa ni niti Banca popolare di Novara, ker gre glavno breme na njen račun. In vsota ni majhna.

Sedaj še nekaj o zasebnem Ghelardiju. V Savoni so že dalj časa sušljali o njegovem razkošnem življenju. Nič čudnega. V povojnih časih, odkar je bil v službi kot glavni računovodja, si je Ghelardi zgradil kar dve vili, in sicer eno v Spornaru, drugo pa nekeje v notranjosti. Poleg tega si je v Vezi Portio kupil posestvo za 40 milijonov lir. Kakšni so danes normalni dohodki takega uradnika ali če hočemo funkcionarja, vemo. Zato je kar čudno, da si je to sicer tako strokovnega človeka mogel javno kaj takega privoščiti. Posebno čudno je bilo splošno znano, da je v svoji vili v Spornaru imel kar tri ratarčarje, posebnega učitelja za svoje tri otroke, posebnega slugo, dva vrtnarja, dva šoferja in dva velika avtomobila. Poleg tega je tudi splošno znano, da je ženi kupil draguljev za 40 milijonov lir. Vrh tega je bil znan tudi kot čeprav nestrokovno zbiratelj umetnin in zato marsikdaj dragi plačal tudi sliko, ki ni bila nič vredna.

Britanski vojaki so v Amanu v Jordaniji že staknili svoje čistilce čevljev

56-letni «sindikalist» Frank Kierdorf, ki so ga pred dnevi sindikalisti - gangsterji iz Pontiacu v ZDA na domu ugrabili in odpeljali v gozd, ga tu Politi z neko gorljivc snovjo in nato pol ožganega pripeljali pred bolnišnico v Pontiac, ga tu pustili ter zbežali, je v četrtek podlegel opeklinam. O tem smo na dolgo pisali že pred dnevi, ko smo tudi omenili, da Kierdorf ni hotel izdati onih dveh ugrabiteljev, ki sta pa bila le izvršitelja ukazov «sindikalnih voditeljev» sindikata prevzočnikov

Končno vendarle volitve?

Vse kaže, da bodo občinske volitve v tržaški občini oktobra tega leta. Uradnega obvestila se ni, pričakujejo ga pa v prihodnjih dneh.

Vladni generalni komisar dr. Palamara je te dni v Rimu, kjer se je med drugim razgovarjal tudi z notranjim ministrom Tambronijem. Govorila sta sedva tudi o vprašanju občinskih volitev v Trstu. O rezultatih teh razgovorov ni nič točno znanega, vendar se v dobro obvesčenih političnih krogih govori, da bodo volitve gotovo prv al drugo nedeljo v oktobru. Ker torej ni ovir niti z ene niti z druge strani, lahko sklepamo, da se bliža vprašanje volitev zadovoljivi rešitvi.

Trst je še skoraj leto dni brez svojega občinskega sveta, ki je bil razpuščen v oktobru lanskega leta. Občinsko upravo vodi od tedaj dalje prefekturni komisar dr. Mattucci. Volilni zakon sicer predvideva, da morajo biti po treh mesecih komisarske uprave razpisane nove občinske volitve, toda teh določb se v tržaški občini niso držali. To pa iz enostavnega vzroka; pred vrati so hoteli na njih preizkusiti svojo moč. Z njimi so hotele preizkusiti svojo moč tudi druge manjše politične stranke. Nič ni pomagalo, da so tržaški volivci protestirali proti zablacenju občinskih volitev. Bilo je sicer znano, da jih ne bo in jih tudi ni bilo.

Sedaj so politične volitve za nami in zopet je prišla na dan odločna zahteva po občinskih volitvah. Tokrat so si v zahtevi po sklicanju volitev, vse politične stranke edine, z izjemo fašistov in monarhistov, ki preživljajo hudo notranjo krizo in sploh se ne vedo, kako se

bodo pred svojimi volivci predstavili. Za volitve v oktobru so sedaj tudi demokristjani, ceprav je v začetku kazalo, da bi jih hoteli združiti z volivci za tržaške senatorje.

Sedaj je torej treba samo čakati uradnega obvestila o razpisu volitev, ki bi moralo priti najkasneje do 21. t. m. če naj bi bile volitve 5. oktobra in do 28. t. m., če bi bile volitve 12. oktobra. Volilna kampanja traja namreč 45 dni ter bi pomenila omenjena datuma zadnji rok.

Na zadnjih občinskih volitvah je nastopilo 12 političnih strank, ki so zastopale 206.068 volivcev. Prava prava je bilo volilne liste 13 političnih strank, toda independentistična stranka je bila tedaj izključena.

Tokrat bo število političnih strank, ki bodo šle na občinske volitve, verjetno večje. Pomisliti je namreč treba, da imamo sedaj v Trstu kar dve fašistični stranki in dve monarhistični. Ni še izključeno, da bodo šli fašisti na volitve kar v treh skupinah, vsaj tako nekako se je izrazil prof. Battigelli, ki je na čelu skupine «Movimento del lavoro». Potem gredo tokrat na volitve tudi independentisti. Tudi zanje se še ne ve, če bodo šli enotni, ali pa ločeni v dveh skupinah. Na vsak način bo vsaj štiri, ali pet političnih strank več, kot na zadnjih volitvah.

Tržaški volivci seveda z nestrpnostjo čakajo uradnega obvestila o razpisu volitev. Komisarska uprava je bila za tržaško občino vse prej kot koristna. Edine nove občinske svetbe so lahko reševali vprašanja, ki so za tržaško gospodarstvo velike važnosti. Zato upajo, da tokrat pride do volitev.

ALI VEŠ...

— da se bo ulica, v kateri je bil ubit binški iranski premier Nuri Said, imenovala od sedaj dalje Ulica svobode. Tako javlja kairski tednik «Al-Ahram el Jom». List še poroča, da so na kraju, kjer je bil Nuri Said ubit, postavili ploščo z napisom: «Tu je bil ubit človek, ki je vedno govoril, da se se ni rodit tisti, ki bi ga mogli ubiti».

— da je vlada Fulgencija Battista na Kubo prepovedala nositi ženskam vržeaste obleke. To pa ne zaradi tega, ker bi bila moda proti tej modni novosti, temveč zaradi tega, ker so ugotovili, da so mnoge ženske skrivale pod oblekami orožje, ki so ga nosile upornikom Fidelia Cestra.

— da je policija v Kolumbiji med uradnim obiskom britanske princeze Margaret aretirala več tako imenovanih esinov svobode, ki so člani sekte, ki ne priznava nobenih zakonov, niti angleških. Člani te sekte so bile pripravljali demonstracije proti angleški vladi. Te njihove demonstracije pa so precej čudne; po ulicah dejirajo posem napi.

— da bodo zahodnonemški vojaki z začetkom leta 1959 nosili svoje čleme. Do sedaj je imel zahodnonemški Bundeswehr letne ameriške, ga tipa in proizvedene. Pravilo, da je tudi Adenauer za to, da se spoštuje nemška tradicija. Tovarna, ki bo izdelovala nove čleme, bo napravila kaj dobro kupčijo. Kalupov namreč ne bo treba šele napraviti, ker jih je v Nemčiji še na pretek od prejšnje vojne.

— da je pred nedavnim umrl v Angliji Billy Meredith. Star je bil 81 let ter je bil svetovni nogometni rekorder. Pravijo, da je bil najboljši angleško krilo vseh časov. Igral je pri Manchester Cityju in je bil s 50 leti še zmeraj v ligiški enostorici, 31 let je bil aktiven nogometaš. V tem času je odigral 51 tekem za državno reprezentanco ter je 1588 krat nastopil za svoj klub.

— da je nekis ruski inženir izdelal nov motor na veter, ki ima moč 11 konjskih sil pri hitrosti vetra 8 m na sekundo. Motor je opremljen s sredobežnim - aerodinamičnim regulatorjem, ki zagotavlja tudi pri večji hitrosti vetra enakomerno vrtenje. Vetro kolo ima premer 19 metrov in tri posebna krila, ki obračajo kolo v smeri vetra. Motor je mogoče uporabiti za pogon vodnih elek-palk, strojev za pridelavo žvinske krme, mlinov in električnega generatorja.

— da dela pri gradnji kanala Donava - Tisa - Donava obno napredujejo. Do konca tega leta bo dograjeno približno 30 km glavnega železnice mreže. Letos bodo izkopali 6 in pol milijona prostorninskih metrov zemlje. Doslej je dokončano tudi splošno mrežo kanalov za namakanje na področju 9.600 ha zemlje. Na poljskemu postaji za namakanje v vrbskem okraju pričakujejo, da bodo pridelali najmanj 7 vagonov sladkorne pese na hektar.

— da se rodi po podatkih Organizacije združenih narodov na vsem svetu vsako uro 9600 otrok. Porast prebivalstva po vsem svetu je v zadnjih letih dosegel skoraj 50 milijonov letno. To je posledica zniževanja umrljivosti.

— da ni bilo človeštva nikoli dovolj dobro hranjeno. To zatrjuje neki ameriški znanstvenik, ki je ugotovil, da užita danes več kakor polovica ljudi na svetu samo 2.200 kalorij na osebo, medtem ko priporočajo zdravniki najmanj 2650 kalorij. Po mnenju istega znanstvenika so najslabše hranjeni prebivalci Afrike in Azije. Velika težava glede prehrane pa so še v deželah Bliznjega vzhoda. V Egiptu na primer pride na eno kvadratno miljo obdelane zemlje 1250 ljudi, v Jordaniji 622, v Ameriki pa samo 35.

— da narašča potrošnja električne energije v evropskih državah vsako leto povprečno za 8 odstotkov. Leto 1960 je dosegla dvojno količino potrošnje iz leta 1948. Proizvodnja v elektrarnah omenjenih držav je znašala leta 1955 okrog 358 milijard kWh, leta 1957 je narasla na 416 milijard, letos bo znašala okrog 452, leta 1962 pa 509 milijard kWh.

— da je po podatkih, ki jih je zbral oddelk za študijo mednarodne organizacije UNESCO na svetu se vedno četr milijarde otrok brez sol. Celu v najnaprednejših državah, kjer je solanje otrok obvezno, je na področju večina takih sol, ki imajo lo je po enega učitelja. Konec leta 1954 je imela na primer v ZDA polovica ljud, skih sol samo enega do dva učitelja.

PREDAVANJE O NAŠEM GLEDALIŠČU PRED MEDNARODNO JAVNOSTJO V NANCYJU

Edinstven primer gledališke ustanove z zelo zapletenimi razvojnimi momenti

Profesor ljubljanske Akademije za igralsko umetnost in književnik Filip Kalan je na povabilo univerze v Nancyju predaval za Centre universitaire europeen v oddelku Etude des civilisations o tržaškem SNG - Besedilo predavanja je potem izšlo med skripti Evropskega univerzitetnega centra

Sezona 1957-58 se je pričela 19. oktobra 1957 z O'Neilovo igro Strast pod brestom v režiji Jožeta Babčiča. Na sliki Zlata Rodoškova in Julij Guštin.

Presenetljivo in razveseljujoče je, da si je prof. Filip Kalan izbral za predmet svojega predavanja v Nancyju prav tržaško Slovensko narodno gledališče. Kako je do tega prišlo?

Evropski univerzitetni center v Nancyju, ki je inštitut tamkajšnje univerze, prireja vsako leto enoletni kurs za slušatelje, ki so že absolvirali kakšno fakulteto; kurs je namenjen študentom iz raznih dežel. Predavatelj izbere Center iz profesorjev tamkajšnje univerze včasih Sorbonne, večinoma pa jih vabi iz tujih dežel. Predavanja in seminarji se opravljajo vsako leto pod skupno temo, ki velja za vse štiri oddelke, na katere je Center razdeljen (kulturna zgodovina, ekonomike vede, politične vede in družbene vede). Letošnja generalna tema je bila: Kaj je zapadna kultura?

Ko je bil Filip Kalan v novembru 1957 povabljen na sodelovanje, je predložil dve temi, od katerih naj bi si izbral eno ali drugo. Baročna kultura Srednje Evrope in izvori slovenskega gledališča ter Slovensko narodno gledališče v Trstu 1945-1957. Sprejel je obe temi. V seminarju so po predavanju slušatelji nenavadno živahno diskutirali; oglašali so se zlasti Avstriji, Italiji, Poljski.

Kalan je skušal obravnavati slovensko gledališče v Trstu predvsem kot srednjeevropski problem gledališke dejavnosti na večnem ozemlju, kot problem mednarodne napetosti, ki se da reševati samo razumno in tolerantno, brez nacionalističnih napetosti, reševati samo kot primer stalnega, strpnega, sistematičnega sodelovanja med narodi in državami.

Takoj v začetku predavanja utemeljuje Kalan izbor teme takole:

Lebor Slovenskega narodnega gledališča v Trstu za razliko nekaterih sodobnih gledaliških vprašanj je nemara vsaj na prvi pogled nekoliko nenavaden, vendar temelji na sprejemljivej premisleku, da je to primer kulturne ustanove, ki nakuže zares nenavaden nazor, kako zapletena so ta vprašanja, kadar presegajo navadni lokalni okvir in zagledajo v dneva in dan odnose med narodi in državami, ali celo še odnose med državami z različnim družbenim sistemom.

Nazorost izbranega primera je razvidna že iz splošne družbene karakteristike slovenske gledališke dejavnosti v Trstu, kakaj gledališča, ki manifestira to narodno dejavnost na tem večnem ozemlju, je tako po organizacijski strukturi kakor po upraviteljski zmogljivosti rezultat mnogih zelo zapletenih razvojnih momentov, med katerimi velja omeniti vsaj te-le:

Prvič, da se je slovenska ustanova v Italiji, z drugo manjšino na nemirni periferiji velike države, ki se je zdajšnjih sto let v vseh epizodah ekspanzionistične politike predajala nacionalističnim ekscenzam; drugič, da se je ustanova te narodne manjšine spocela iz starišne kulturne tradicije, ki pa je bila pod fastidno vladavino Italije nasilno prekinjena za celih dvajset let; tretjič, da se je ta ustanova obnovila v neugodnih mednarodnih okoliščinah po drugi svetovni vojni, ko je bila usoda tržaškega ozemlja nestrpnemu razpravljanju med nasprotujočimi si silami Zahoda in Zahoda;

četrtič, da je stalni sedež te manjšinske ustanove v državi, ki ima že po tradiciji povsem drugačno družbeno strukturo kakor matična de-

žela te manjšine in da se že zavoljo tega razodevajo tudi značilne razlike v organizaciji gledališke dejavnosti; petič, da je sleherni gledališče že zavoljo vsakdanjega stika z množicami gledalcev nenavadno občutljiv pretres, kar se pri takšni ustanovi, kakršno je tržaško gledališče, lahko stopnjuje do prave krize;

in šestič, da se je slovensko gledališče na tem ozemlju porajalo sprico stalne mednarodne napetosti v pogostih krčih narodne samobrambe, tako da je stopnjevalo svojo javno dejavnost v pravó umetniško stvarilnost malodane sama v redkih premoreh sorazmerne mednarodne strpnosti.

Ze iz tega bežnega obrisa kulturne problematike, ki se spleta dobrih sto let okrog slovenske gledališke dejavnosti v Trstu, je razvidno, da se v nji, v tej zamotani problematiki, nakazuje dejstvo, da usoda te in takne gledališke dejavnosti vsaj v oddiočnih trenutkih znatno presega okvir lokalne politike. Takšna politika resda lahko doseže dovolj zanesljive začasne uspehe v vzdrževanju kulturne avtonomije za to ali ono narodno manjšino, vendar ne more računati s trajnim uspehom tako dolgo, dokler ne izginje ali vsaj ne oslabeje nacionalistični akcenti, ki so naposled vselej le odmevi globljih, neresenih procesov v družbi.

Tu se potem predavatelj spusti v obširen prikaz slovenskega kulturnega in predvsem gledališkega izživeljanja v Trstu od znanih začetkov do vrhuncev tik pred vojno in takoj po vojni, do zatona pod fašizmom in oživiljenja leta 1945. Ko se omenja čas po l. 1945 ter negotov položaj vse do londonskega sporazuma l. 1954, nadaljuje:

Vendar ta neugodna labilnost mednarodnega položaja ni ohromila organizacijske iznajdljivosti te težko preizkušene ustanove, ki nosi danes naziv Slovenskega na-

Mira Sardočeva in Silvij Kopal v igri Thorntona Wilderja 'Nase mesto'

rodnega gledališča v Trstu, zakaj že same statistične pregled dvanajstih sezon med leti 1945-1957 razodeva nenavadno spodbuden obris te gledališke vztrajnosti, saj nosi dvobarvni lepak slavnostne predstave z 12. decembra 1957 - lepak, ki naznanja prvo tržaško uprizoritev Ute Antona Pavloviča Čehova - jubilarni napis stote premiere.

Ta dosežek gledališke stvarilnosti nakazuje v tem našem nespodbudnem času atomske diplomacije vsaj to spodbudno dejstvo, da je moglo z veliko mero dobre volje vzdrževati kulturno izročilo neke narodne manjšine celo na tako nemirnem ozemlju, kakršno je tržaško, to nevrvaljeno vozlišče severnega Jadrana. Se več: da je moglo vzdrževati takšno izročilo celo v tako koelivnem primeru, če prpada matični narod te manjšine državi z drugačnim družbenim sistemom, kakor velja to za Jugoslavijo in Italijo. Res, da tega dejstva ne kaže obravnavati v pretrih optimizmom, kakaj napet ki med družbenimi razredi, ki so se nekoč izmaličevale v požubne ekscenze nacionalistične napadalnosti, tako da so ograzale normalno rast kulturne dejavnosti, te napetosti nedvomno se obstajajo na tem ozemlju, le da v močno spremenjeni obliki in nove politične dinamike - v zamotanem sklopu protislovij, kakršnega poraja iz dneva v dan penetracija dveh divergentnih družbenih sistemov.

Positivna stran te stalne penetracije, ki mora vsaj v kulturnem sožitju slej ko prej roditi medsebojno strp-

nost, se zrcali dovolj razločno že v kvantitativnih dosegkih Slovenskega narodnega gledališča v Trstu. Po nekaterih statističnih podatkih do stote premiere, ugotavlja predavatelj:

Tržaško kulturno izročilo, delovne izkušnje slovenskih gledališč v matični deželi, politične zahteve omejenega ozemlja - te tri poteze so oblikovale organizacijski ustroj Slovenskega narodnega gledališča v Trstu:

Prva značilnost te ustanove je v stalnosti igralskega zboru, malo da neznani v gledaliških Zahodne Evrope, uveljavljeni le v stalno subvencionirani ustanovah.

Ko navede nekaj podatkov o stalnosti števil igralcev, navaja Kalan nadalje: Druga značilnost je v sporedu, kakaj po izboru iger je to tako imenovano repertoarno gledališče, kakršna so vsa dramska gledališča v Jugoslaviji z izjemo nekaterih eksperimentalnih odrov in kakršna je tudi pretežna večina dramskih gledališč v Srednji Evropi. Z drugo besedo: igre se ne ponavljajo iz suite kakor v buvarnih gledališčih v Parizu, v Londonu, na Broadwayu; spored zajema igre iz slovenske in iz tuje dramatik in se menja dv do trikrat na teden. Tudi za se okrog osem iger zvrsti v smiselnem zaporedju skozi vso gledališko sezono.

Tretja značilnost te dramske družine je v tako imenovanem akcijskem radiju njene dejavnosti. Res, da ima ta družina svoj stalni sedež v Trstu in da uravnava svoje upravno delo po tržaški zakonodaji, vendar prebije vsaj dve tretjini svoje igralske dobe na gostovanjih, bodisi na tržaškem in na goriškem ozemlju v Italiji, bodisi po primorskih krajih v jugoslovanski Sloveniji.

Po navedbi števil odrov, ki je za posamezne sezone različni, ugotavlja predavatelj:

že njihovo gledališče, marveč manifestirajo težnjo po razgibanem sožitju raznih narodnih kultur in širijo plemenito spoznanje, da izvirna naše kulturno bogastvo iz skupnih naporov vseh narodov, majhnih in velikih, nadaljuje;

S takšnega zornega kota velja oceniti spored in sceno realizacijo tega sporeda pri Slovenskem narodnem gledališču v Trstu - kulturni delež, ki je narastel v dvanajstih sezonah na sto premier.

Ta kulturni delež tržških umetnikov, spocet v izročilu slovenske gledališke dejavnosti in ustvarjen v neugodnih okoliščinah stalne mednarodne napetosti, ne odseva samo nenavadno razdvojenost slovenske manjšine na državnem ozemlju Italije, marveč nakazuje v prav tako nenavadni meri malodane vse probleme, ki vzemirjajo sodobne gledališke ljudi.

Mednarodno izročilo slovenske gledališke dejavnosti, uveljavljeno v matični deželi že malone sto let, se je na tržaškem ozemlju dovolj spretno prilagodilo narodnim zahtevam slovenske manjšine in družbenim spremembam po drugi svetovni vojni, tako da je brez usodnih pretresov preživelo tudi usodno labilnost političnega položaja in si pridobilo nemajhen ugled za bodočnost. Programska politika tržaške družine je morala v letih bolj kakor kateri koli gledališče v Evropi iskati ravnovesje med splošljivo obnovo lokalnega izročila in nestrpno zahtevo dneva. Navzkrižje političnih vplivov je kdaj pa kdaj vzemirilo to ravnovesje do pr-

stem.

Na prostem so tržški umetniki igrali skozi vseh dvanajst sezon od vsega začetka; blago mediteransko podnebje, primorska navada življenja na prostem, možnost velikega auditorija, evropski festivali po drugi svetovni vojni - vsi ti momenti so jih spodbujali, da so ob slehetni ugodni priložnosti zamenjali neudobne predmestne in podeželske dvorane s prizorišči na prostem. Vendar so bile te priložnostne adaptacije uprizoritve, ki so bile sprva zamisljene za zaprti oder. Novih zamisli, značilnih za uprizorjanje na prostem, je se lotili šele ob štirih, vsebinsko in stilno zelo različnih igratih: Kreftovi Celjski grofje (1950-51), Shakespearov Romeo in Julija (1951-1952), Žilko Miklovo Zala v zvezju (1952-53), Goldonijeva Primorskega zdraba (1954-55) - vse štiri v režiji umetniškega vodje tržaškega gledališča Jožeta Babčiča.

Ko na kratko ilustrira Kreftove Celjske grofe in Žilko Miklovo Zala v zvezju z uprizoritvijo teh del na prostem, dostavlja:

Uprizoritve teh dveh ljudskih iger je prinesla tržškemu gledališču pred široko javnostjo uspeh, ki ga

ve krize za obstoj ustanove. Obnovili so se malodane ob slehri spremembi politične situacije nekdanji nacionalistični ekscenzi, ta čas v zapleteni in zakrinkani obliki nestrpnega obračunavanja med Vzhodom in Zahodom.

Po kratkem opisu tečajnih sezon pravi Kalan, da so ostala nedotaknjena načela, ki zagotavljajo tej gledališki skupini trojni prilastek tržaškega, ljudskega in narodnega gledališča.

Tržaško je to gledališče predvsem v obnovi in ljubeznivi modernizaciji tistega sporeda, ki so ga negovale nekdanje čitalnice za tiste sloje mestnega in predmestnega prebivalstva, ki so bili po prvotnem poreklu iz kmečkih predelov in so se v Trstu že urbanizirali, so pa ohranili tih domotožje po preprosti čustvenosti in folklorni idiliki domačega kraja.

Predavatelj se nekoliko ustavi ob ljudski igri ter navaja pet del, ki so bila ne repertoarju SNG v raznih sezonah; nato nadaljuje: Zasluzne za prvo obnovo gledališke življenja v tržški okolici so uprizoritve teh ljudskih iger vsekakor bile, saj so obudile vsaj med starejšim rodom spomine na živahno dejavnost nekdanjih čitalnic in dramskih krožkov, tako nekako velja oceniti ta predel tržaškega sporeda. Vendar velja ta ocena s pridržkom, da so se razmere na deželi, ponazorjene v teh zelo preprostih shemah kmečkega življenja,

je zagotovila že razgibana osebnost režiserja Jožeta Babčiča; Primorec po poreklu in temperamentu, resda sangvinik po vsej svoji dejavnosti, vendar nenavadno zdržljiv, velikopotezen po organizacijskem daru, vnet za improvizacijo, obdarjen z dobrim poslušom za instinkt množice.

Predavatelj na kratko prikaže vlogo Goldonija v Slovenskem gledališču ter nato navaja vlogo benečanskega dramatika v tržaškem SNG:

Tržaško gledališče, ki je že v sezoni 1948-49 uprizorilo v režiji Jožeta Babčiča Krémario (La landoniera), je posvetilo posebno pozornost sceni realizaciji prisrčne in živahne komedije Le baruffe chiozzotte, zakaj uprizorilo jo je že v treh različnih: sprva v priredbi za navadni oder (1947-48), nato v isti verziji z novo zasedbo vlog (1949-50), naposled spet v spremenjeni zasedbi; in v novi scenični priredbi za uprizoritev na prostem (1957-58). Velik del uspeha na tržaškem ozemlju velja pripisati spretni tekotovski obdelavi Mirka Rupla, ki lokalizira Goldonijevu igro na tem ozemlju in prenaša živahni dialog med komedijskimi osebami v melodiozno in mediteransko ritimizirano narečje slovenskih ribičev med Trstom in Tržcem.

Tržščani so to uspelo Ruplovo lokalizacijo uprizorili prvič že leto dni po prizadebitvi te verzije na oder osrednjega slovenskega gledališča v Ljubljani in pritegnili veliko gledalcev z režijo Modesta Sainca, uveljavljenega karakternega igralca in priljubljenega komika, ki se je že v dobi med obema vojnoma uveljavil kot domiselni interpret Goldonijevih tipov in je v tej tržški uprizoritvi poseval posebno pozornost živahnemu potoku komedijskega dialoga. Jože Babčič, izkušen v uprizorjanju na prostem že po uspehih poizkusih s Kreftom, Žilkom in Shakespearovim, prenovil Saincovo zamisel, prenesel primorskega duha iz živahnega dialoga še v potek dejanja in presadil to dejanje, ki se drobi v pisano množico epizod, na razgibano prizorišče ribičev v nevljudni višini, ske razlike med vaskim torjom in stranskimi prizorišči ulic, stopnic, terse, balkonov. V nasprotju z Bojanom Stupicem, ki je Goldonijevu medijem uprizoril z velikim uspehom v slovenski in hrvaški lokalizaciji tako, da je pretrjal večino epizod v pravo klovnjado, je Jože Babčič poetično uravnovesil vrtoglavo zaporedje komičnih situacij in zaokrožil te situacije v privlačno podobo primorskega življenja, prečeto z lokalnim koloritom, prepričevalo v človeški neposrednosti, očarljivo v neuganem ritmu komičnega zanosa.

S to uprizoritvijo, ki prva tako duhovito obnavlja

ra ozemeljske avtohtonosti in tržškimi okoljem, kakor hkrati bistroumno razločuje nesrodnosti med italijanskim in slovenskim ljudskim izročilom, tako da se vse te scrodnosti in nesrodnosti naposled uravnovesijo v očarljivo celoto primorskega duha, so ustvarili slovenski igralci v Trstu svojo picee de resistance. Tu se stekajo dvojne izkušnje v enotni navdih: izkušnje ljudi, ki se že od nekdaj s humorjem prebijajo skozi življenjsko zmedo na tem predhodnem ozemlju med narodi, ki srednjevečnih nevéščnosti mednarodne napetosti niso izkušili svoje otroške zaverovosti v to, kar je prava umetnost vselej bila - most med narodi.

SNG je v sezoni 1955-56 uprizorilo ez veliko umetniško rahločutnostjo Pirandellovo tragedijo Henrika IV. Kalan se odziva na kritiko Vladimira Kralja, ki spoudarja predvsem troje potez v razvoju tržaškega kolektivnega umetniškega rasta, naglo urbanizacijo, zares o kulturnem poslanstvu SNG v Trstu. Ko Kralj v kritiki predstave Henrika IV. omeni, da so se v dvanajstih letih tržški igralci razvili iz amaterskih v poklicne igralce, ki pa niso mogli emarjati zbirati znake provincialiteta, nadaljuje:

Teh znakov danes na članih SNG v Trstu ni opaziti, prav narobe, na njih presenča prav tisto, kar ni pravi provincinalno, kar kaže spročen igralski zanos in kulturo. To je očitno vpliv velikega mesta, ki sicer ni kulturno, vendar pomembno gospodarsko središče z živahnim tempom in ritmom, ki ga pri nas, v Alpai, nismo vajeni.

Kalan pravi nato, da je treba pravi zaključek Kraljevega poročila so poslanstvu tega zamejnega gledališča brati med vstricami, in preden nadaljuje, navaja še sledeče Kraljeve besede: »Poslanstvo našega tržaškega gledališča je v današnjem stanju lahko samo eno, vzdrževati in krepiti živo zvezo našega ljudstva v Trstu z njegovo duhovno domovino in z njegovim materinskim jezikom. Poslanstvo tega gledališča gre torej preko zgolj umetniških smotrov, toda te smotre mora doseči zgolj in samo z umetniškimi sredstvi.

Beseda, iz ljubeznive za-skrbljenosti rojena, iz za-skrbljenosti za rast kulturne ustanove, ki črpa življenjsko energijo iz dvojnega vi-

deljeni občutki spremitjajo raziskovalca, ko razmišlja ob gradivu o vrednosti in nevednosti tega, kar nam nudijo gledališče, ta vzemirjiva minljivost zvokov in barv, ritma in melodike, misli in čustva, videza in resničnosti. Sprico resničnosti z ginevna razumni smisel te vzemirjive minljivosti. Nemara je ta minljivost že zavoljo te neopredeljivosti tako sumljiva oblastnikom tega sveta, da jo skušajo znova in znova ujeti v neprodno mrežo uradnih predpisov in se je kdaj pa kdaj, razočarani nad svojim jalovim početjem, lotovajo celo z ognjem in mečem. Ujeti je ne bodo, te vzemirjive minljivosti, niti na tem ozemlju ne, ne, niti na tem potresnem ozemlju med dvema sistemoma. Zakaj igrivost človeškega duha se poraja znova in znova, vsem in vsemu navkljub. In prav je tako. Prav tudi v naših dneh, prav celo v tem primeru, če bi ta naša igrivost, ki je počelo vse sproščene umetniške dejavnosti, ne imela drugega smisla kakor tega, da človeštvo ne utone v nespodbudnih sferah atomskih eksplozij,

Stane Starčič in Rado Nakrst v drami Jerzija Lutowskega Dežurna služba

je zagotovila že razgibana osebnost režiserja Jožeta Babčiča; Primorec po poreklu in temperamentu, resda sangvinik po vsej svoji dejavnosti, vendar nenavadno zdržljiv, velikopotezen po organizacijskem daru, vnet za improvizacijo, obdarjen z dobrim poslušom za instinkt množice.

Predavatelj na kratko prikaže vlogo Goldonija v Slovenskem gledališču ter nato navaja vlogo benečanskega dramatika v tržaškem SNG:

Tržaško gledališče, ki je že v sezoni 1948-49 uprizorilo v režiji Jožeta Babčiča Krémario (La landoniera), je posvetilo posebno pozornost sceni realizaciji prisrčne in živahne komedije Le baruffe chiozzotte, zakaj uprizorilo jo je že v treh različnih: sprva v priredbi za navadni oder (1947-48), nato v isti verziji z novo zasedbo vlog (1949-50), naposled spet v spremenjeni zasedbi; in v novi scenični priredbi za uprizoritev na prostem (1957-58). Velik del uspeha na tržaškem ozemlju velja pripisati spretni tekotovski obdelavi Mirka Rupla, ki lokalizira Goldonijevu igro na tem ozemlju in prenaša živahni dialog med komedijskimi osebami v melodiozno in mediteransko ritimizirano narečje slovenskih ribičev med Trstom in Tržcem.

Tržščani so to uspelo Ruplovo lokalizacijo uprizorili prvič že leto dni po prizadebitvi te verzije na oder osrednjega slovenskega gledališča v Ljubljani in pritegnili veliko gledalcev z režijo Modesta Sainca, uveljavljenega karakternega igralca in priljubljenega komika, ki se je že v dobi med obema vojnoma uveljavil kot domiselni interpret Goldonijevih tipov in je v tej tržški uprizoritvi poseval posebno pozornost živahnemu potoku komedijskega dialoga. Jože Babčič, izkušen v uprizorjanju na prostem že po uspehih poizkusih s Kreftom, Žilkom in Shakespearovim, prenovil Saincovo zamisel, prenesel primorskega duha iz živahnega dialoga še v potek dejanja in presadil to dejanje, ki se drobi v pisano množico epizod, na razgibano prizorišče ribičev v nevljudni višini, ske razlike med vaskim torjom in stranskimi prizorišči ulic, stopnic, terse, balkonov. V nasprotju z Bojanom Stupicem, ki je Goldonijevu medijem uprizoril z velikim uspehom v slovenski in hrvaški lokalizaciji tako, da je pretrjal večino epizod v pravo klovnjado, je Jože Babčič poetično uravnovesil vrtoglavo zaporedje komičnih situacij in zaokrožil te situacije v privlačno podobo primorskega življenja, prečeto z lokalnim koloritom, prepričevalo v človeški neposrednosti, očarljivo v neuganem ritmu komičnega zanosa.

S to uprizoritvijo, ki prva tako duhovito obnavlja

ra ozemeljske avtohtonosti in tržškimi okoljem, kakor hkrati bistroumno razločuje nesrodnosti med italijanskim in slovenskim ljudskim izročilom, tako da se vse te scrodnosti in nesrodnosti naposled uravnovesijo v očarljivo celoto primorskega duha, so ustvarili slovenski igralci v Trstu svojo picee de resistance. Tu se stekajo dvojne izkušnje v enotni navdih: izkušnje ljudi, ki se že od nekdaj s humorjem prebijajo skozi življenjsko zmedo na tem predhodnem ozemlju med narodi, ki srednjevečnih nevéščnosti mednarodne napetosti niso izkušili svoje otroške zaverovosti v to, kar je prava umetnost vselej bila - most med narodi.

SNG je v sezoni 1955-56 uprizorilo ez veliko umetniško rahločutnostjo Pirandellovo tragedijo Henrika IV. Kalan se odziva na kritiko Vladimira Kralja, ki spoudarja predvsem troje potez v razvoju tržaškega kolektivnega umetniškega rasta, naglo urbanizacijo, zares o kulturnem poslanstvu SNG v Trstu. Ko Kralj v kritiki predstave Henrika IV. omeni, da so se v dvanajstih letih tržški igralci razvili iz amaterskih v poklicne igralce, ki pa niso mogli emarjati zbirati znake provincialiteta, nadaljuje:

Teh znakov danes na članih SNG v Trstu ni opaziti, prav narobe, na njih presenča prav tisto, kar ni pravi provincinalno, kar kaže spročen igralski zanos in kulturo. To je očitno vpliv velikega mesta, ki sicer ni kulturno, vendar pomembno gospodarsko središče z živahnim tempom in ritmom, ki ga pri nas, v Alpai, nismo vajeni.

Kalan pravi nato, da je treba pravi zaključek Kraljevega poročila so poslanstvu tega zamejnega gledališča brati med vstricami, in preden nadaljuje, navaja še sledeče Kraljeve besede: »Poslanstvo našega tržaškega gledališča je v današnjem stanju lahko samo eno, vzdrževati in krepiti živo zvezo našega ljudstva v Trstu z njegovo duhovno domovino in z njegovim materinskim jezikom. Poslanstvo tega gledališča gre torej preko zgolj umetniških smotrov, toda te smotre mora doseči zgolj in samo z umetniškimi sredstvi.

Beseda, iz ljubeznive za-skrbljenosti rojena, iz za-skrbljenosti za rast kulturne ustanove, ki črpa življenjsko energijo iz dvojnega vi-

deljeni občutki spremitjajo raziskovalca, ko razmišlja ob gradivu o vrednosti in nevednosti tega, kar nam nudijo gledališče, ta vzemirjiva minljivost zvokov in barv, ritma in melodike, misli in čustva, videza in resničnosti. Sprico resničnosti z ginevna razumni smisel te vzemirjive minljivosti. Nemara je ta minljivost že zavoljo te neopredeljivosti tako sumljiva oblastnikom tega sveta, da jo skušajo znova in znova ujeti v neprodno mrežo uradnih predpisov in se je kdaj pa kdaj, razočarani nad svojim jalovim početjem, lotovajo celo z ognjem in mečem. Ujeti je ne bodo, te vzemirjive minljivosti, niti na tem ozemlju ne, ne, niti na tem potresnem ozemlju med dvema sistemoma. Zakaj igrivost človeškega duha se poraja znova in znova, vsem in vsemu navkljub. In prav je tako. Prav tudi v naših dneh, prav celo v tem primeru, če bi ta naša igrivost, ki je počelo vse sproščene umetniške dejavnosti, ne imela drugega smisla kakor tega, da človeštvo ne utone v nespodbudnih sferah atomskih eksplozij,

je zagotovila že razgibana osebnost režiserja Jožeta Babčiča; Primorec po poreklu in temperamentu, resda sangvinik po vsej svoji dejavnosti, vendar nenavadno zdržljiv, velikopotezen po organizacijskem daru, vnet za improvizacijo, obdarjen z dobrim poslušom za instinkt množice.

Predavatelj na kratko prikaže vlogo Goldonija v Slovenskem gledališču ter nato navaja vlogo benečanskega dramatika v tržaškem SNG:

Tržaško gledališče, ki je že v sezoni 1948-49 uprizorilo v režiji Jožeta Babčiča Krémario (La landoniera), je posvetilo posebno pozornost sceni realizaciji prisrčne in živahne komedije Le baruffe chiozzotte, zakaj uprizorilo jo je že v treh različnih: sprva v priredbi za navadni oder (1947-48), nato v isti verziji z novo zasedbo vlog (1949-50), naposled spet v spremenjeni zasedbi; in v novi scenični priredbi za uprizoritev na prostem (1957-58). Velik del uspeha na tržaškem ozemlju velja pripisati spretni tekotovski obdelavi Mirka Rupla, ki lokalizira Goldonijevu igro na tem ozemlju in prenaša živahni dialog med komedijskimi osebami v melodiozno in mediteransko ritimizirano narečje slovenskih ribičev med Trstom in Tržcem.

Tržščani so to uspelo Ruplovo lokalizacijo uprizorili prvič že leto dni po prizadebitvi te verzije na oder osrednjega slovenskega gledališča v Ljubljani in pritegnili veliko gledalcev z režijo Modesta Sainca, uveljavljenega karakternega igralca in priljubljenega komika, ki se je že v dobi med obema vojnoma uveljavil kot domiselni interpret Goldonijevih tipov in je v tej tržški uprizoritvi poseval posebno pozornost živahnemu potoku komedijskega dialoga. Jože Babčič, izkušen v uprizorjanju na prostem že po uspehih poizkusih s Kreftom, Žilkom in Shakespearovim, prenovil Saincovo zamisel, prenesel primorskega duha iz živahnega dialoga še v potek dejanja in presadil to dejanje, ki se drobi v pisano množico epizod, na razgibano prizorišče ribičev v nevljudni višini, ske razlike med vaskim torjom in stranskimi prizorišči ulic, stopnic, terse, balkonov. V nasprotju z Bojanom Stupicem, ki je Goldonijevu medijem uprizoril z velikim uspehom v slovenski in hrvaški lokalizaciji tako, da je pretrjal večino epizod v pravo klovnjado, je Jože Babčič poetično uravnovesil vrtoglavo zaporedje komičnih situacij in zaokrožil te situacije v privlačno podobo primorskega življenja, prečeto z lokalnim koloritom, prepričevalo v človeški neposrednosti, očarljivo v neuganem ritmu komičnega zanosa.

S to uprizoritvijo, ki prva tako duhovito obnavlja

ra ozemeljske avtohtonosti in tržškimi okoljem, kakor hkrati bistroumno razločuje nesrodnosti med italijanskim in slovenskim ljudskim izročilom, tako da se vse te scrodnosti in nesrodnosti naposled uravnovesijo v očarljivo celoto primorskega duha, so ustvarili slovenski igralci v Trstu svojo picee de resistance. Tu se stekajo dvojne izkušnje v enotni navdih: izkušnje ljudi, ki se že od nekdaj s humorjem prebijajo skozi življenjsko zmedo na tem predhodnem ozemlju med narodi, ki srednjevečnih nevéščnosti mednarodne napetosti niso izkušili svoje otroške zaverovosti v to, kar je prava umetnost vselej bila - most med narodi.

SNG je v sezoni 1955-56 uprizorilo ez veliko umetniško rahločutnostjo Pirandellovo tragedijo Henrika IV. Kalan se odziva na kritiko Vladimira Kralja, ki spoudarja predvsem troje potez v razvoju tržaškega kolektivnega umetniškega rasta, naglo urbanizacijo, zares o kulturnem poslanstvu SNG v Trstu. Ko Kralj v kritiki predstave Henrika IV. omeni, da so se v dvanajstih letih tržški igralci razvili iz amaterskih v poklicne igralce, ki pa niso mogli emarjati zbirati znake provincialiteta, nadaljuje:

Teh znakov danes na članih SNG v Trstu ni opaziti, prav narobe, na njih presenča prav tisto, kar ni pravi provincinalno, kar kaže spročen igralski zanos in kulturo. To je očitno vpliv velikega mesta, ki sicer ni kulturno, vendar pomembno gospodarsko središče z živahnim tempom in ritmom, ki ga pri nas, v Alpai, nismo vajeni.

Kalan pravi nato, da je treba pravi zaključek Kraljevega poročila so poslanstvu tega zamejnega gledališča brati med vstricami, in preden nadaljuje, navaja še sledeče Kraljeve besede: »Poslanstvo našega tržaškega gledališča je v današnjem stanju lahko samo eno, vzdrževati in krepiti živo zvezo našega ljudstva v Trstu z njegovo duhovno domovino in z njegovim materinskim jezikom. Poslanstvo tega gledališča gre torej preko zgolj umetniških smotrov, toda te smotre mora doseči zgolj in samo z umetniškimi sredstvi.

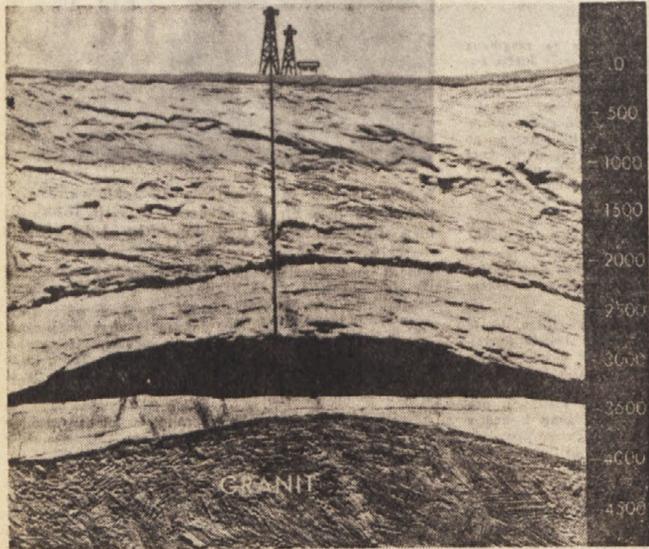
Beseda, iz ljubeznive za-skrbljenosti rojena, iz za-skrbljenosti za rast kulturne ustanove, ki črpa življenjsko energijo iz dvojnega vi-

deljeni občutki spremitjajo raziskovalca, ko razmišlja ob gradivu o vrednosti in nevednosti tega, kar nam nudijo gledališče, ta vzemirjiva minljivost zvokov in barv, ritma in melodike, misli in čustva, videza in resničnosti. Sprico resničnosti z ginevna razumni smisel te vzemirjive minljivosti. Nemara je ta minljivost že zavoljo te neopredeljivosti tako sumljiva oblastnikom tega sveta, da jo skušajo znova in znova ujeti v neprodno mrežo uradnih predpisov in se je kdaj pa kdaj, razočarani nad svojim jalovim početjem, lotovajo celo z ognjem in mečem. Ujeti je ne bodo, te vzemirjive minljivosti, niti na tem ozemlju ne, ne, niti na tem potresnem ozemlju med dvema sistemoma. Zakaj igrivost človeškega duha se poraja znova in znova, vsem in vsemu navkljub. In prav je tako. Prav tudi v naših dneh, prav celo v tem primeru, če bi ta naša igrivost, ki je počelo vse sproščene umetniške dejavnosti, ne imela drugega smisla kakor tega, da človeštvo ne ut

KJER JE BILA NEKOČ LE BREZMEJNA IN NEKORISTNA PEŠČENA PLANJAVA...

KRI IN PETROLEJ TEČE PO SAHARI

800 milijonov ton „črnega zlata“ leži pod peščeno skorjo - Več kot 130 let traja osvobodilni boj alžirskega ljudstva - Kruto ravnanje z domačini je edini način, s katerim misli Francija rešiti to vprašanje toda z grobo silo ni mogoče zatreti vseljanskega osvobodilnega gibanja

Satava podzemlja pri Hasi Messaudu, kjer je eno izmed najbogatejših najdišč petroleja na svetu. Ob robu globine v metrih.

Se nedavno bi se marsikdo nasmehnil, če bi mu povedali, da je pod sahariskim peskom ogromno bogastvo.

Danes je to že izpričano in nekaj tega bogastva že tudi Francozi izkoriščajo. Bogati vreli nafte, močni vodometi in ugotovili so v nekaj krajih tudi železišča nekaterih rud, kot n. pr. urana, svinec, volframa, železa in zemeljskega plina.

Francozi si od tega obeta se veliko koristi. Dela velike in daljnosežne račune in načrte... Zdi se, da ni še nikdar

kaka puščava vzbujala toliko zanimanja, bodisi politikov, gospodarstvenikov ali pa znanstvenikov, kot je to sedaj s Saharo. Ta ogromna puščava, ki je desetkrat večja od Francije, je kar nenadoma postala nad vse važna ozemlje ne samo za Francijo in domače prebivalstvo, temveč tudi za ves svet.

To je nastalo po suški krizi. Takrat se je prav posebno obutilo pomanjkanje nafte, ki je do takrat brez motenj prihajala skozi Sueški kanal v evropske države. Takrat pa so francoski gospodarski

in politični krogi spoznali, da bi se dalo morda tudi v njih kolonijah dobiti nekaj petroleja. In raziskovanja so pokazala, da ga imajo nad vsako pričakovano mnogo. Zato so začeli mrzlično vrtati na raznih mestih v puščavi in poskušali nadoknaditi tisto, kar so v toliko letih zamudili. Velike načrte je napravila Francija v uranju, da bo postala Sahara tisti neizčrpni vir bogastva za njeno precej izpodjedeno gospodarstvo. Saj je razumljivo, če si je toliko obetala od tega, ko pa je do takrat morala ves petrolej za svoje potrebe kupovati bodisi od Angležev ali Američanov.

Zaradi tega je vložila v ta vrtnja prv leto 13 milijard, a lani celo 16 milijard frankov. Čeprav niso to kdove kako veliki zneski, se je uspeh že takoj prav lepo pokazal. Lani so našli kar tri petrolejska področja, kjer so velika ležišča nafte. Strokovnjaki sodijo, da je samo v enem teh ležišč nad milijardo ton nafte. A poleg nafte so ugotovili geologi, da je pod sahariskim peskom še vseh vrst rud, zlasti tako dragocenih kot je uran, mangan idr.

Ako bi zmogli v polni meri izkoristiti vrelci pri Hasi Messaudu, bi mogli načrpati tam letno do 25 milijonov ton nafte in to kar 25 let.

To so načrti francoskih kolonialistov. Toda brez — krčmarja! ...

Domače afriško prebivalstvo je spoznalo, da bi hoteli Francozi črpati bogastvo njihovih dežele, ne da bi tudi njim kaj od tega odstopili. Hoteli bi jih kar

prezreti. Zaradi tega so nastali v zadnjih letih vse večji nesporazumi in spopadi. Videti je, da v resnici nočejo Francozi deliti ogromnega bogastva afriške zemlje z domačim ljudstvom.

Sicer ni bilo nikoli prave sloge med francoskimi kolonialnimi oblastniki in domačim prebivalstvom, vendar tako resno to nesoglasje ni bilo nikoli.

Začelo se je s klofuto...

V Severni Afriki so živeli prvotno samo Berberji, ki so s priseljenimi arabskimi plemeni že v prvih stoletjih nase dobe imeli samostojno državo Alžirijo. Nje vladar je bil obenem tudi muslimanski verski poglavar. Imenovali so se beji. Alžirija se je vedno bolj širila in pridobivala na moči in ugledu. V prvi vrsti se je krepila na račun gusarskih podvigov v Sredozemskem morju. Država je bila dobro urejena in je imela svojo vojsko in tudi ladje. Imela pa je tudi z nekaterimi državami prijateljske stike in celo zavezniške pogodbe. Med temi državami je bila tudi Francija, ki je imela pri alžirskem beju svojega diplomatskega zastopnika.

Bilo je 29. aprila 1827, ko je bej Hussein povabil francoskega konzula Louisa Devala v svojo rezidenco, da bi se domenili zaradi obnovitve njegove povertinice, ki je že potekala. Na ponovno bejevo vprašanje glede tega, pa je konzul Deval zaničljivo odgovoril, čes da njegova vlada nima kaj odgovoriti na te bejeve zahteve. Na te konzulove besede pa je bej ves srdit vstal in ga pozval, naj nemudoma zapusti dvorano. A Deval se ni niti premaknil. Tedaj je Hussein zamahnil proti njemu s paljčkajo, ki jo je imel v roki, in to je označilo francosko zunanje ministrstvo za — klofuto.

To je bila seveda samo pretveza. Alžirija je bila premožna država, in francoski kralj Karel X. se je tega bogastva polakomnil. Seveda je vse še prej tako pripravil, da ne bi kakšna sosedna država posegla vmes. In potem je nastopil s «kazensko ekspedicijo». Zgodilo se je to 14. junija, ko je 40 tisoč francoskih vojakov vdrlo na alžirsko ozemlje in le tri tedne so se morali vdati premoci. Francozi so zasedli prestolnico Alžir, bej se je vdal, medtem ko so se posamezni oddelki gverilcev še dalje borili proti Francozom.

To je trajalo vsa leta pomeje do današnjega dne. Francoski generali so mislili, da bodo uklonili uporne bojovnike s silo, z ljudstvom so vedno ravnali skrajno okrutno, hoteli so ga streti s terorjem. Toda to je rodilo še večji odpor in vedno znova so se ponavljali napadi na

francoske vojaške oddelke, ki so izvajali represalije... Nikoli niso našli druge ne poti do alžirskega ljudstva, kot samo s terorjem. Domačini so bili vedno brezpravna raja.

Sahara pred 8.000 leti

Znanstvena misija Henrija Lhoteja je odkrila v sklanatih področjih Sahare slike, ki izhajajo iz prazgodovinske dobe. Tudi v nekaterih afriških gorah so našli podobne prazgodovinske umetnine, zlasti v Fezanu in Tibesti. Slike kažejo nenavadno razvit umetniški čut in visoko kulturno raven. Nekatere se morejo primerjati celo z onimi s Krete, Grčije in drugih civilizacij.

Profesor Lhote, ki je omenjene najdbe temeljito proučeval skupno z drugimi učenjaki, je prišel do zaključka, da dokazujejo, da Sahara ni bila vedno puščava, marveč, da so bila tam rodovitna polja in da so po tej zemlji tekle reke.

Nekateri učenjaki menijo, da je bilo to šest tisoč let pred našo dobo, drugi pa govore celo o osmih tisočih.

Iz neznanih vzrokov se je pozneje cvetoča dežela spremenila v puščavo in je skoro odrezala Afriko južno od Sahare, od dežele, ki je ostala na severu. To so bile naselbine, ki so imele stik z evropskimi deželami, in te so nam bolj znane.

Toda sedaj se je vse precej spremenilo. V osrednjih pokrajinah je ljudstvo še na zelo primitivni stopnji. Se vedno veljajo tam stari zakoni, stari odnosi, maščevanje, mnogozenstvo, ljudžerstvo...

A tudi med to ljudstvo že prodira novi duh, ki pa ni v prid željam in načrtom kolonialistov.

V varstvu legionarjev in bodeče žice

V puščavi ni mogoče živeti. Le tam, kjer je voda in kjer uspeva rastlinstvo, se je tudi človek naselil. V puščavskem pesku preži na človeka nešteto nevarnosti. Peščeni vihar, kace, zveri, skorpionji, žaja in podobno.

Zato ni priporočljivo, da se posameznik odpravi sam na pot, temveč je najbolje, da gre v skupinah. Take karavane vodijo izkušeni vodiki, ki tudi preskrbijo epuševsko ladjo — kamelelo. Sodobna tehnika pa je naša boljše prometno sredstvo po puščavi — tank ali pa celo helikopter.

Tega obojega se tudi francoski iskanci petrolejskih vrelcev poslužujejo. Zlasti zadnje čase na moč hitijo.

Do sedaj so našli že več vrelcev, kjer so napravili

Peščena planjava Sahare.

tudi vrtnice in speljali naftovode do obale. Od Tugurta pa so napravili nov naftovod do Gabesa v Tuniziji. S tem so precej skrajšali vod za petrolej, ki ga bodo načrpal južno od Tugurta.

Kadar najdejo mesto, kjer potem začnejo vrtati, morajo najprej urediti bivališče za vse, ki bodo tam delali. S helikopterji prenesajo tja poleg strojev tudi živila in sestavne dele lesenjak. Eno prvih opravil pa je voda. Po navadi jo kmalu najdejo. Zavrta jo v zemljo in že brizgane iz luknje pravi naravni vodomet.

V vsaki naselbini, kjer začnejo vrtati, poskrbijo tudi za kantino. To je menza in prodajalna ob enem. Hrana mora biti tam izdatna. Meso, sadje, zelenjava, ribe... V kantine je moč kupiti tudi druge potrebščine. Le alkoholični pijač nimajo. Za varstvo naprav in ljudi pa skrbijo tujski legionarji. Naselbino obdajo z bodečo žico, postavijo straže z mitraljezi. A kljub vsemu se dogaja, da pristaši osvobodilnega gibanja v eni noči porušijo vse, kar je bilo napravljenega v nekaj tednih. «Petrolej je naš, zato ne pustimo vasa za izkoriščati!» se stalni rečen.

Vse to pa močno povečuje stroške, a francoske oblasti verujejo, da bo pozneje to obilno povrnjeno. In nič ne mislijo pri tem, da bi morda le bilo dobro, če bi se kako sporazumeli z domačim ljudstvom.

«Sahara ni sestavni del Alžirije, Tunizije i. dr., temveč je ločena zemljepisna enota. Alžirija je del

Francije». Tako trdijo Francozi. Prepričujejo druge in sebe.

Toda dogodki dokazujejo nekaj čisto drugega. Morda bodo nekoč to spoznali, a takrat se ne bodo mogli nič več pogajati. Pustiti bodo morali tisto, kar so do sedaj napravili in oditi.

Za vedno. S. A.

Izsiljevalka

Mala Netka je včasih prav nezmožna. Nikakor ne more biti vsaj malo pri miru. Zlasti takrat, ko pride teta na obisk je prav posebno tečna.

Tako je bilo tudi v nedeljo. Ves čas je silila na mizo, se vtilkala v pogovor, da mami res ni preostalo drugo, kot da jo je naseškala.

Zato je bila Netka strašno užaljena. Nič ni jokala, pač pa se je vrgla na tla in tam občeplala in gledala v tla.

Nenadoma pa je vstala, vzela plašček in šla proti vratom.

— Kam pa greš? jo je vprašala mama.

— K vsem sosedom pojdem. Iščala jim bom vse skrivnosti naše hiše.

GRAFOLOG ODGOVARJA

JANEZ: Oseba, katere rokopis ste priložili, je vedno nestanovitna; ob takih prilikah precej premišljuje o svojih

Draga, ne moj va

Zvijenzkih ciljih, katere negativno ocenjuje. Zato je potrebno živj pojav pesimizma, katerega more premostiti s pozitivno avto sugestijo in pomočjo najbližjih. Jasno pa je, da mu ne to uspejo le s trdim in vztrajnim delom ter poskusi, da reši svoje probleme na lahek način ne bodo uspešni.

ROMANCA ZA VIOLINO: Verujte v svoje sposobnosti. Ne smete pa jih precejevati, ker se more zgoditi, da va

romanca zvoli. Ne le

boste kos nalogam, katere so sedaj še v domišljiji. Vedno izvršite odločitve. Včasih ste svojeglavi; to ustvarja neravnovesje in povzroča nestabilnost karakterja. Zamenjajte svoje glavo z vztrajnostjo. Opustite negativne predsodke. Trenutni uspehi Vas ne smejo popolnoma spraviti iz tira.

LOTERIJA 19: Karakter je v glavnem pozitiven. Ne dovolj ljenje gledate resno in se opirate na dognana dejstva. Pos

zauzvine članke, ga sedaj redno

dujete toliko močne volje, da Vam bo mogoče premostiti težave! Vaš intelektualni vzpon se ni zaključil in ne more nobene prilike, da ga dosežete! Dojemanje je hitro, stvari enake so tudi odločitve.

Ficko piše

Uragi mi Maxki!

Po tistem, kose nazaj ob Regva na mene mokra Cija in anka glas, se ure vidi, kako sem važna oseba jast. In se anka zastran tega forte dršim. Vele se vidi, da jemajo pr nih forte izobražene no Vinarje, ko so vidli, da jast nisim kašna navadna škovaca.

Ma tisto pej ne zastopim, kako je mogla mokra Cija pisat polemiko ses pri Morskim od liba Nona in naserja, bres da bi omenla anka Zilasa in druge, kokar smo bli zmerom navajeni. Tle ne bo kaj prou! Sahti, da so se tako pozabli. Ne morem povedat, kako forte se je meni dopalo tisto, katero je napisala mokra Cija od goriskih Dajakov, kateri so sli prina pogledat kako dela mladina ses jugo Slavje Cesto. Mašma tisto, ko je zapisala, da je tisto pr sileno delo od Komunistov. Ma zdaj bi pej jast prasal, da kaj je narobe, če taki dijaki ses ene svobodne Dezele grejo pogledat, kako morejo bogi dijaki pr sileni tako forte trpet in se martrat in PREJINA DELAT. Bojo zdaj anbot znali, kašno je tako pr sileno Delo. Mlad Clovek more vse pogledat, če se ce, da se kaj navadi. Jast mislem anka, da so zdaj vsi tisti forte srečni, ko znajo, da pr nas pej so zšher bres skrbi zastran Dela, nobeden jih ne bo pr silavo delat, in nanka kašar ko bojo bli bol veliki in vre ses kašno diplomo u garšti, jim ne bojo pestili delat. Zato je blo forte pametno, da so vidli, kako Grozno more trpet mladina ses jugo Slavje.

Pepka Glista je jezna na mene, zato ko sem napisal od tista mačkona ses maštajami in od lota. Je rekla, da jast nič ne za stopim, da sem forte naumen in anka usleht, ko take reči od poštemih ledi pišem, magari če je blo u resnici zares tako. Insoma, kaj naj pole jast pišem, če se ne smej ne tisto, katero ni blo res in nanka tisto, katero je blo res? Ma jast znan anka od Pepke tisto, da je ambat na vsako vizo tela jemet eno kartelo od tombale ses številko na konci 23. In ko jo je udobila in anka zadenla kozo glih ses tisto kartelo, je povela, da je nazaj sanjala tri bote po vrsti, da je od njih kakuš zvalila sedem pišancov. In zato, ko je tri bote sedem 23, je tela jemet tako številko. Ma kaj ni bla noben bot u soli, Pepka? Alpa je glih tabat, ko so se učili tisto postevanko, manka'na. Zdjaj bo bla Pepka nazaj jezna na mene! Ma naj bo!

Te poudarila Ficko.

Dunajski valček na sinjem Jadranu... (Foto Bubnič)

VELJAVEN OD 11. DO 17. AVGUSTA

- Oven (od 21. 3. do 20. 4.)** Mirni dnevi brez presenečenj. Obujali boste spomine in vas bo pri tem prišla melanholija. Ugodne prilike za izboljšanje dejavnosti in zaslužka. Vložite vse sile za izvedbo novih načrtov.
- Bik (od 21. 4. do 20. 5.)** Za uspešen izid v sentimentalnih zadevah morate biti bolj prepričljivi in prijazni. Ne kaj ovir v poslovnih zadevah. Potrudite se, da boste lahko preprečili hujše posledice.
- Dvojčka (od 21. 5. do 20. 6.)** Ugodne prilike ob začetku tedna, tako v srčnih kot poslovnih zadevah. S trdnim voljo in vztrajnostjo boste premostili zadnje ovire in dosegli uspeh. Lahko pripravite nove načrte.
- Rak (od 21. 6. do 20. 7.)** Nenadoma se bodo pojavili oblaki, ki bodo nekoliko kvarili sentimentalno razpoloženje. Naleleti boste na odpor proti načrtu, ki ga boste morali odložiti. Neodločnost je zelo škodljiva.
- Lev (od 23. 7. do 22. 8.)** Nenadne in ugodne spremembe pri poslovnih zadevah; v sentimentalnih zadevah pa bodite previdni in ogibajte se tujnih in nevarnih vezi, ki lahko dovejedo do nejujih presenečenj.
- Devica (od 23. 8. do 22. 9.)** Vztrajajte tudi v najtežjih trenutkih, ker bo ta teden verjetno odločilnega pomena. Ugodna oseba vas bo podprla, toda uspeh je odvisen od vas. Zbudili boste zanimanje in simpatijo v neki osebi.
- Tehtnica (od 23. 9. do 23. 10.)** Ugodni dnevi za srčne zadeve; toda neprijetna presenečenja v poslovnih zadevah. Bodite bolj previdni, da se ne boste prenačili v odločitvah, ki vam bi lahko škodovala.
- Skorpion (od 24. 10. do 23. 11.)** Nekaj neviščnosti za začetku tedna, nato pa se bo vse uredilo. Zaradi zavlačevanja se neka zadeva ne bo ugodno rešila in boste imeli manjše situosti ekonomskega značaja.
- Ribe (od 23. 11. do 20. 12.)** Ne vrnite se in uprtejte sebe in uprtejte osebo, ker čustva niso dovolj resna za trajnejšo vez. Prijateljstvo ni ljubezen. Nekaj odvir v poslovnih zadevah. Novice v družinskem krogu.

Iz naših krajev

TUDI VPRAŠANJE BIVŠEGA AMERIŠKEGA IGRISČA NA OPČINAH V PRETRESU

Nesprejemljive cene za zemljišča ki so jih razlastile vojaške oblasti

Večina lastnikov je ponujene cene odklonila, češ da ne gre za pašnike in travnike, temveč za stavbne parcele ob glavni cesti

Pretekli teden je prišla na vrsto tudi zadeva zemljišč na Opčinah, ki so jih se angloameriške oblasti rekvirirale in na njih zgradile letališče za basebal. Vojaški tehnični urad je namreč 24 lastnikom teh zemljišč dostavil pismena obvestila, iz katerih je razvidno, da jim bodo zemljišča razlastili in jih plačali po ceni, ki gre od 320 do 400 lir za kvadratni meter.

Zadeva openskega igrišča se vleče že dolgo vrsto let in je posebej podobna tisti s Hudega leta. Tudi tukaj so namreč angloameričani zasedli večje površino zemljišča ter brez dovoljenja lastnikov začeli na njih zidati nekatero nepremičnino ter prostor urejevati za igrišče. Lastniki so bili prepričani, da bodo potem, ko bodo angloameričani zapustili naše področje, prevzeli derekvirirana zemljišča skupno z vsemi nepremičninami, to da tik pred odhodom so angloameriške oblasti igrišče »darovale« Italijanski vladi.

Takoga primera menda ne poznamo nikjer na svetu, da bi namreč neko tujo stvar, ki ni njegova lastnina, daroval neki tretji osebi. In vendar se je zgodilo tako, da so italijanske oblasti »darilo« sprejele, kar je prišlo do izraza takoj po prevzemu uprave našega področja, ko so vojaške oblasti igrišča na Opčinah spet rekvirirale. Lastniki so se seveda temu uprli, češ da so Američani zidali na njihovi zemlji brez njihovega dovoljenja, zaradi česar imajo tudi vsi pravico do njega. Seveda so bile vse prošnje in vsi protesti zaman, dokler se vojaška oblast ni odločila, da bo zemljišča odkupila.

Tu naj omenimo, da so še pred tem bila v teku pogajanja z ustanovo CONI, ki je bila prav tako pripravljena kupiti igrišča, a so se razgovori prenehali, ko se je zvedelo za namen vojaških oblasti. Vendar ni niti sedaj izključeno, da bo igrišče konec koncev le prišlo v roke ustanovi CONI, kajti ta je edina, ki bi lahko igrišče uporabljala in vzdrževala.

Kmetje, lastniki zemljišč, so bili zadovoljni, ko so zvedeli, da jim bodo zemlji odkupili. Govorilo se je namreč, da bodo zemljišča plačali po dejanski tržni ceni zemljišč, ki so v bližini igrišča, vendar so bili zelo razočarani, ko so zvedeli, kakšno ceno jim ponujajo. Nekateri so ponudbo sprejeli (8 lastnikov), ker so potrebovali denar, ostalih 18 pa je pomjane cene odklonilo.

Poglejmo, kaj pravijo prizadeti lastniki:

Za razlastena zemljišča nam ponujajo cene, ki so osmavane na tem, kaj oziroma kakšno zemljišče je bilo pred zidavo igrišča. Tu so upostevali, da je bil na njem poprej travnik ali pašnik, gozd ali gmajna. Toda čeprav smo pred leti prav s teh zemljišč dobivali največ krme, pravijo prizadeti kmetovalci, danes ni več govora o tem, da bi jih prodajali kot pašnike ali travnike, ko pa ležijo tik ob glavni cesti in ko je nedaleč od njih zrastle že pred leti celo novo naselje.

To se pravi, da gre za zemljišča, ki so uporabna za gradnjo in kot taka jih je treba plačati. Če ne bi Američani zgradili na njih igrišča, bi danes prav gotovo nikomur ne padlo na misel, da bi prodal svoj travnik za etravnik, temveč bi travnik prodal kot stavbno parcelo. Sicer pa, pravijo nadalje omenjeni kmetovalci, mi predlagamo tudi to, rade volje odkupimo naša zemljišča po ceni, ki so nam jo ponudili, saj bi potem imeli vsaj proste roke.

K razlogom, ki jih navajajo prizadeti lastniki, skrajna ni kaj pripomniti. Vendar naj tu omenimo zna-

čilen primer, ki kaže, kako se določajo cene. Pred časom je namreč repentaborški občinski svet sklenil prodati nekemu občanu 500 ali 600 kv. m občinskega zemljišča v skalnem bregu nad cesto, da bi si sezidal hišico. Sklep je bil soglasno sprejet in odposlan v Trst, kjer pa so ga pristojne oblasti zavrnile, češ da je treba ceno dvigniti za 30 odst. Pri zemljiščih ob trbiški avto cesti bi torej moralo nujno obveljati načelo, da gre za stavbna zemljišča in po tem kriteriju bi jih morali tudi plačati. Po koliko se plačujejo in koliko zahtevajo lastniki za sosedna zemljišča, to je ona na levi in desni strani bivšega ameriškega igrišča, pa ni težko ugotoviti.

Vsekakor upamo, da se bo zadeva ugodno rešila, kajti nedopustno bi bilo, da se kmetom plačajo zemljišča na osnovi klasifikacije »travnikov« in »pašnikov«. Tudi ne gre za vprašanje, ali je lastnik »kmet«, ali »gospod«, temveč ali so tamkajšnja zemljišča stavbne parcele ali ne. In to so stavbne parcele!

PESEK

Dela pri gradnji novega pokopališča med našo vasio in Gročano dobro napredujejo. Novo pokopališče bo služilo za zadnji dom prebivalcem obeh omenjenih vasi in Drage. Pred tem, ko je bilo o gradnji novega pokopališča komaj nekaj govoriti, pa so bili prebivalci Drage nasprotni, ker so bili mnenja, da raje pokoplje svoje svoje na pokopališču v Bazovici.

Toda tudi to vprašanje bo sedaj rešeno, istočasno z gradnjo novega pokopališča bo napravljena namreč tudi nova pot, ki se bo odcepila s ceste

PREBENEK

Končno razveseljena vest: zvedelo se je namreč, da so pristojne oblasti odobrile postavitev javne telefonske govornice v naši vasi, ki bo postavljena po vsaj verjetnosti v domači gostini. Za ta dela je na razpolago 900.000 lir. Sedaj bo treba najprej podpisati pogodbo s TELVE, potem pa bo vse od te družbe odvisno, kdaj bo začela z deli. Vsekakor pa smo prepričani, da bo še pred koncem tekočega leta tudi v naši vasi zapel telefon.

NABREZINA

Dve stavbi bosta skoro dovršeni: dom onemoglih in otroški vrtec. Prva je na izredno lepem in naravnato zidanem vrednem mestu. Občini, ki je to mesto izbrala v ta človekoljubnem namenu, gre za to vse priznanje. Ne moremo pa tega trditi za otroški vrtec, ki bo imel sicer lep prostor, a je preveč na prometnem kraju. Je pa res, da ni bila zadeva ustreznega stavbišča tako enostavna.

Razburjenje in ostre kritike na račun smradu iz gorečega smetišča se še ni poleglo. Pričakujemo, da se zamračenje in okužba našega dobrega zraka ne bo več ponovila ne pri nas ne drugod v naši občini in to tudi zaradi tujskega prometa.

Pa je še drugo razburjenje, ki ima svoje socialno ozadje

IZLET V ŠKOCJANSKO JAMO

Kakor je bilo napovedano, je bil v nedeljo 3. avgusta izlet v Škocjansko jamo, ki so se ga udeležili v velikem številu ljudje iz vseh krajev našega ozemlja, posebno Tržačani. Precej je prispeval k udeležbi avtoBUS, ki je vozil od bloka pri Lipici in iz Divače. Seveda danes ne čakajo vsi na avtoBUS in na razne urnike. Ljudje povečini imajo svoja prevozna sredstva, kar se je opazilo v Škocjanu in v Matavunu. Prišli smo do pred jame, nato smo plačali malo vstopnino. Takoj od začetka so nas spremljale lepe velike žarnice, ki so bile komaj postavljene za no-vo električno napeljavo, ki ni še dokončana. Vsako toliko smo se opazili tudi karbitne luči, ki so ojačile svetlobo po vsej jami.

Cesta, ki vodi skozi vso jamo, je precej lepo urejena in zavarovana ob straneh; na eni strani je jeklen kabel ob fivi skali, na drugi strani pa železna ograja. V nekem prehodu je betonski most. Kadar smo tega prehodili je marsikomu sapa zastala, saj se nahaja približno sredi poti skozi jamo. V strašni globini spodaj pa drvi voda, da je človeka skoraj strah. Daleč spodaj sem zagledal majhen napis TITO in peterokratno skrivnostno zvezdo; kadar smo dospeli do napisu, pa so bile te črke zelo velike. Kakšna globina v tej podzemeljski votlini! Za prehod cele jame sem rabil eno uro in 45 minut. Jama je zelo lepa in romantična, samo na več krajih je še nevarna za nekatere ljudi, ki se jim rade zavrti v glavi. Precej denarja bodo se potrošili, da bodo vse uredili v bližnji prihodnosti.

V Škocjanu je v nedeljo zelo razveselilo občinstvo koncert izadovoljnih in veselih Kranjcev. Na prvi pogled sem mislil, da so to »Avsenkoveci«, potem pa bolj pogledam in vidim pet prav res lepih mladih fantov, ki so z navdušenjem prav res lepo igrali valčke, poskočne polke itd. Vse je mrgolelo na plesišču v gostini pri jami in ra čestiti, tako da si že od daleč videl res zadovoljne obraze mladih in starih ljudi, ki so uživali in se veselili.

Prav škoda, da je začelo vreme nekako razsajati. Vetr je prisilil precej izletnikov, da so se vrnili domov in ni jim bilo prav všeč. Ujajmo, da bo v Škocjanu v najkrajšem času druga prireditev, ki se je bomo udeležili prav gotovo še v večjem številu kakor v nedeljo.

I. C.

ŠEMPOLAJ

2. avgusta je naš znani napredni kmetovalec Stubelj postavil na osmiško špino le nekaj hektov vina svojega lanskega, bolj skromnega pridelka. Osmica pa ni imela adirade, ker so jo pivci od daleč zvonali kot izsledjo čebele sladko strd. To pa je menda zato, ker je v naši državi osmina (če ne več) vinske proizvodnje izpod »šatona« ali — kot se splošno reče — snafte. Oba proizvoda sta po svoje zapeljiva: pri pivcu naravno, v točnicah je je najmanj upravičeno v naš državi in še najmanj na Tržaškem, kjer nam je dala narava dobre pogoje za najboljša vina.

Promet stalno narašča in brenenje vozil močno moti no-

BORŠT

V naši vasi je v teku precej javnih del. Urejujejo oziroma širijo pokopališče, gradijo oziroma dozidavajo šolo, medtem ko delavci SELAD pripravljajo oporne zidove na glavni poti skozi vas. Ko bo to dokončano, pa bi prišla na vrsto še asfaltacija poti skozi vas.

V Zabrežcu je bil preteklo nedeljo in v ponedeljek tradicionalni ples, ki je privlačil številne plesalce in plesalke tudi iz drugih vasi. Igrala je domača godba in vsi so bili zadovoljni, da je ples tako dobro uspel.

KRIŽ

Pri nas je bilo že več prireditev v velikem obsegu, a takšnega navala kot je bil pri zadnjem nastopu avsenkovec, pa ni še bilo. Močno smo kritizirali, ker je odšlo toliko ljudstva, ne da bi lahko prisostvovalo koncertu. Mislimo, da je to takšna škoda, da si kaj takega ne smemo želeli.

Letos se vinogradniki s precejšnjim upom obračajo v breg, kjer gozdiše večinoma dobro kače. A vsako leto je površina naših vinogradov manjša zlasti med cesto in morjem. Ni več kopačev, ni delovnih rok, ki bi se hoteli ukvarjati z vinogradništvom, se manj pa je takih, ki bi bili prepričani, da je dandanes mogoče ta pridelek z umnimi ukrepi več kot podvojiti; po drugi strani pa dražijo mnoge gospodarje visoke cene kvadratnega metra zemlje, ki donijo zelo zapeljivo. Tako se krha kos za kosom. Ko se bomo v dogledni bodočnosti prepričali, da ni celo po najvišji ceni prodano zemljišče dalo nobenega trdnega temelja, bo menda v največji meri prerinjane prepoznano.

Ob teh prodajah vidimo še dva skrajno nevarna pojava. Denar vzbuja v dotičnih dedičih interes in vsakdo hoče čimvečji delež. Posledica — prepričani — zaradi neurejenega zemljeknjiznega stanja (sodnega prepisa lastniške pravice) se večkrat oglašajo stari lastniki. Torej same neprijetnosti. Ta zadnja zadeva (zemljeknjizno stanje) je splošna zadeva in tako važna, da ne bo mogoče kar tako mimo

Repentabor vabi

ni še dokončana. Vsako toliko smo se opazili tudi karbitne luči, ki so ojačile svetlobo po vsej jami.

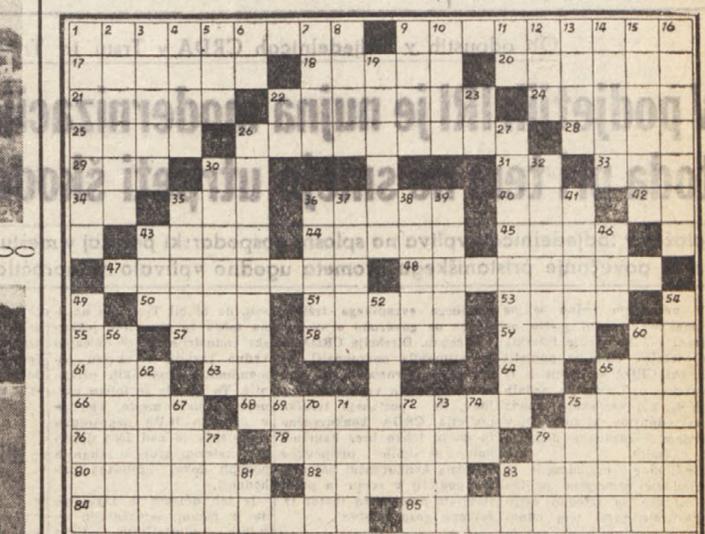
Cesta, ki vodi skozi vso jamo, je precej lepo urejena in zavarovana ob straneh; na eni strani je jeklen kabel ob fivi skali, na drugi strani pa železna ograja. V nekem prehodu je betonski most. Kadar smo tega prehodili je marsikomu sapa zastala, saj se nahaja približno sredi poti skozi jamo. V strašni globini spodaj pa drvi voda, da je človeka skoraj strah. Daleč spodaj sem zagledal majhen napis TITO in peterokratno skrivnostno zvezdo; kadar smo dospeli do napisu, pa so bile te črke zelo velike. Kakšna globina v tej podzemeljski votlini! Za prehod cele jame sem rabil eno uro in 45 minut. Jama je zelo lepa in romantična, samo na več krajih je še nevarna za nekatere ljudi, ki se jim rade zavrti v glavi. Precej denarja bodo se potrošili, da bodo vse uredili v bližnji prihodnosti.

V Škocjanu je v nedeljo zelo razveselilo občinstvo koncert izadovoljnih in veselih Kranjcev. Na prvi pogled sem mislil, da so to »Avsenkoveci«, potem pa bolj pogledam in vidim pet prav res lepih mladih fantov, ki so z navdušenjem prav res lepo igrali valčke, poskočne polke itd. Vse je mrgolelo na plesišču v gostini pri jami in ra čestiti, tako da si že od daleč videl res zadovoljne obraze mladih in starih ljudi, ki so uživali in se veselili.

Prav škoda, da je začelo vreme nekako razsajati. Vetr je prisilil precej izletnikov, da so se vrnili domov in ni jim bilo prav všeč. Ujajmo, da bo v Škocjanu v najkrajšem času druga prireditev, ki se je bomo udeležili prav gotovo še v večjem številu kakor v nedeljo.

I. C.

KRIŽANKA

VODORAVNO: 1. mesto na Nizozemskem, 9. homerski junak, 17. okvare, poskočbe, 18. pesnik stare Grčije, 20. sad listnatega drevesa (množ.), 21. čevljarska nit, 22. narisan, 24. francoski skladatelj, 25. nasilni odvzem, 26. umi, gazumi, 28. mlečni izdelki, 29. številnik, 30. znak za srebro, 31. prva in peta črka besede pod 17. vod, 33. klišé za demaco žival, 34. njej, 35. bodica, 36. majhen sak, 40. jesh, 43. kratica za mednarodno politično in vojaško zvezo, 44. upoštevanja, 45. govorje v vzh. Pakistanu, 47. plesalka, 48. opuščaj, 50. maska, spaka, 51. osnovne računanja, 53. jezero v Sibiriji, 55. reka v Sibiriji, 67. kositer, 58. mesto na Češkem, 59. stopnjevalna predpona, 60. različna slogovnika, 61. svinčnik, 62. čunja za v čevlje, onudarski, 64. okrajšava za tega leta, 65. številu, 66. malik, 68. pripadniki rumene čete, 75. golša, 76. pripravljen, 78. prvi izdelek, 79. ravne, odprte, 80. kar z lupljenjem odstranimo, 82. prežim, pričakujem, 83. transport, 84. enoten, scela, 85. samostojna kvalificirana delavca.

NAVPIČNO: 1. žensko ime, 2. vrsta kovanec, 3. ki ne vidi, 4. narečni kazalni znamenje, 5. žensko ime, 6. japonska dolžinska merska enota, 7. drag kamen, 8. vlaže, mokrote, 9. deli nog, 10. riževo znanje, 11. žito, 12. skandinavska valutna enota, 13. žitna bilka, 14. zasledujem, skušam ujet, 15. skopuh, kdor torja prevelike obresti, 16. kemična prvina, 18. trupla, mrtveci, 22. enaka slogovnika, 23. druga in tretja črka besede pod 36. vod, 26. nedvedneži, 27. izterjevalci, pobiralci vplačil v gotovini, 30. antična boginja, 32. ime znanega vetra v južni Franciji, 35. kdor jamci nekaj s svojo osebo, 36. vrsta umetne pesmi, 37. nekdanji predsednik Španske republike, 38. miza ljubezenskega pesništva, 39. otok v Sredozemskem morju, 41. sultanova palača, 43. svojini zaimek, 46. glasbeni pojem, 49. mnogolenik v matematiki, 52. čunja za v čevlje, onudarski, 54. lahkoatletska tekmovalna točka, 56. hladno orožje, pripadniki rumene čete, 62. mesto na Poljskem, 65. gledališki igri, 67. zalo, 69. peta kar z lupljenjem odstranimo, 82. prežim, pričakujem, 83. transport, 84. enoten, scela, 85. samostojna kvalificirana delavca.

RESITEV KRIZANKE IZ PREJSNJE STEVILKE

VODORAVNO: 1. spred, 6. matikan, 12. sploh, 17. trohej, 19. fitol, 20. strama, 21. ost, 22. bes, 24. rez, 25. skrijem, 26. Tifank, 29. naskrival, 32. Matijec, 34. koracim, 36. KS, 38. mezarim, 40. Kubed, 41. po, 42. Lig, 44. rej, 45. niz, 47. sek, 48. por, 49. enak, 51. jezikuvec, 54. dota, 55. ponos, 57. neveden, 58. lonec, 59. anilin, 61. tenek, 62. Nikola, 63. Jim, 64. paž, 66. Nen, 67. le narim, 68. metljaj, 71. celulozen, 74. dojemaj, 76. minoval, 78. as, 80. čemeran, 82. hipen, 83. nil, 84. dinamit, 85. indonezjec.

NAVPIČNO: 1. sto, 2. prst, 3. rotim, 4. eh, 5. debater, 7. af, 8. tir, 9. ršen, 10. Kozak, 11. Alj, 12. strick, 13. privid, 14. lojam, 15. omej, 16. ham, 18. Jenisej, 20. Skrabec, 21. vijenec, 25. skruten, 27. tam, 28. ker, 30. sok, 31. oklepaj, 33. cinicim, 35. kocarim, 37. sinin, 39. Mikanec, 41. vatelin, 43. Ganimed, 46. zadenen, 48. ponorel, 50. kol, 52. zet, 53. vek, 54. dokazni, 56. sipjem, 58. inorec, 60. najemi, 62. neipe, 65. zamet, 67. lumin, 69. toča, 70. var, 72. lito, 73. Pad, 75. me, 77. zli, 79. ai, 81. an, 83. MC.

Tedijeve puštolovščine

LE PREVIDNO NAPREJ, DA ME NE ZADENE KAKŠNA KROGLA!

Po nekaj korakih...

VRAGA, SAJ TU JE ŽE VOJNO PODROČJE... PRVI MRTVEC!

Tedi je kaj kmalu zagledal, še ostalo: na pomoči je bilo kup mrličev, v zraku pa značilni vonj po krvi in smodniku.

KAKŠNA KLAVNICA!

Medtem ko si je ogledoval, mu je zažvižgala kroglja mimo ušes.

OJEJ, KMALU BI ME ZADEL!

Iz zepa je potegnil revolver. ODPRIL OČI, TEDI!

Potem ko se je pripravil, je iznenada skočil tja, odkoder je prišel strel!

OJ, ŽENSKA!

ANGELSKI OBRAZ se je takoj zavedel, kaj li je storiti...

OH, POMAGAJTE MI! TAKO SEM V SKRBEH... TAKO STRAŠNE RECI SEM VIDELA!

Goriško-beneški dnevnik

Dogodki tedna

Kriza v livarni SAFOG

Odlučitev ravnateljstva SAFOG, da odpusti 138 delavcev in uradnikov, je v tem tednu zelo zahtevalna položaj v podjetju. Sindikalne organizacije so prišle z vsemi razpoložljivimi sredstvi borbo proti izvedbi napovedanih odpuščanj, obenem pa so si prizadevale, da bi dosegle kakršne koli preklic tega sklepa. Ker ravnateljstvo SAFOG zahtevam in hotelo ustreči in ker tudi parlamentarci in člani stranke komunistične ter občinski svet v Gorici niso uspeli prepričati ravnateljstva in Interzinda v Trstu, da so odpusti, zlasti tudi tistih, ker so se hoteli izvesti na dopustu, nedopustno, so delavci na skupni predlog sindikalnih organizacij Delavske zbornice, UIL in CİSL sklenili štati od srede popoldne dalje na svojem delovnem mestu, da bi jim bilo poudarilo svojo pripravljenost, da se namerno odločno borijo proti predvidenim odpuščanjem.

Se uredi dan popoldne so se v Trstu sestali sindikalni voditelji in predstavniki Interzinda, ki so po peturnem sestanku podpisali sporazum, s katerim se odpusti odložilo do 3. septembra.

Ko so delavcem sporočili ta sporazum, niso hoteli zapustiti podjetja. Šele ko se je vrnil iz Trsta tajnik Delavske zbornice Bergomas, ki jim je osebno pojasnil dolžna sporazuma, so zapustili podjetje. Delavci niso pokazali tega zadržanja v tajnika CİSL.

Sporazum predstavlja samo delni uspeh borbe kovinarjev SAFOG. Potrebno je z njo nadaljevati, da se prepreči odpuščanja in doseže pravična rešitev krize.

Tudi v CRDA v Trzinu, ki je pravi tako podjetje IRI, so prišli odpuščati delavce. Gorizija, da so odpustili samo starejše delavce, vendar tem govorcem ne gre vera. Ladje, delavci delavci so se nekaj dni na agitaciji, da preprečijo nadaljnje poslabšanje položaja in številnih družin v Trzinu in njegovi okolici.

Neurje v Beneciji

Prejeto nedeljo je zajelo neurje vasi v Beneciji zelo močno. Neurje je bilo in grozilo v vasi Matajur, ki je pod italijanskim hribovom, je neurje je zahvatalo tudi sredi žrtev. Sreča je, da pred cerkvami Gostolj, poročeno Ležak, ki je skupno s štirimi svojimi otroki in hčerko, ki je bila v tistem času v Italiji, da je kmalu po nesreči umrla.

Na oni strani meje prekrivajo potok Koren

Tudi na jugoslovanski strani meje je pričelo neko gradbeno podjetje kanalizirati potok Koren, ki pritoke med UL in italijansko ozemlje. V Jur

Kino v Gorici

CORSO. 15.00: «Dezurni kor-poral». M. Arena, R. Como in N. Manfredi. VERDI. 15.00: «Mladí voprog». I. Corey in A. Cifariello. VITTORIA. 15.30: «Princežica na Moavski». R. Gan in S. CENTRALE. 15.00: «Uporniki v Bastoniu». G. Dalmater. MODERNO. 17.00: «Tiran Hobson».

DEZURNI LEKARNA

Danes posluje ves dan v Rabatla 18, tel. 21-24. Dopoldne bo odprta lekarna. Kuzner, Korzo Italija št. 4, tel. 25-76.

MIKULA LETIČ

INTERNATITIS

UVODNA BESEDA

«Internatititis» je nekaka kronika, ki je bila spisana leta 1943 o internatitiskem taborišču. Je to skromen a točen odlomek iz življenja vojnega interniranca, kakršno je v resnici bilo: brez junaštva, brez patetičnih stavkov, brez slabokih političnih in strateških razprav, sploh brez tiste literarne primene, ki se kaj rada vtihtaplja in se je tudi marsikje vtihtaplja o podobne spise, če so pisani pozneje, post festum, ko so dogodki dozoreli.

Tišči in tiho Slovenci in Slovenki so šli od leta 1941 dalje isto trnjevo pot, kakor je bila moja; mnogi in premmogi so imeli hujšo usodo nego jaz. Težka bo torej usoda, da se bo ta moja kronika dala štiti z misljamim. In če bo kdo pri kakem stavku potrdil: «Da, tako je bilo», bom vesel. Kajti s tem bo namen kronike dosežen.

Internatititis je bolezen; črna bolezen. Splošno je razširjena v vseh taboriščih. Na moje zablodenje mi je neki taboriščni jugoslovanski častnik potrdil, da je divjala tudi po taboriščih vojniš tjetnikov. Tam so ji dali lepo ime «Bacillus zarobenjenicus».

Ko sem pisal to kroniko, sem se tej bolezni posamehoval, ker sem bil prepričan, da sem sam imun in da se me ne prijetja. Že dano pa sem spoznal, da sem bil prav tako okužen, kakor vsi drugi. — To naj bo pripovedilo za dobrohoten sprejem in drugič, če kaj zveš narobe. Trst, v juliju 1958

MIKULA LETIČ

IZ PODGORE Počitnice v tekstilni tovarni

Z naslednjim tednom se bodo pričele počitnice tudi za delavke in delavce tekstilne tovarne v Podgori. V tovarni bo ostalo samo toliko ljudi, kolikor jih je potrebno za nadzorstvo poslojpa in za obratovanje nekaterih oddelkov, v katerih delo ne more prenehati. Tako so skoraj istočasno, zaradi letnih počitnic, uknili proizvodni proces v treh največjih podjetjih v naši pokrajini, in sicer v tekstilni tovarni v Podgori, v livarni SAFOG in v tržiški ladarnici.

Obratovanje trgovin na veliki šmaren

Opdrte bodo do 13. ure, v soboto in nedeljo pa zaprtje. Zveza trgovcev nam je poslala v objavo sporočilo glede obratovanja trgovin na veliki šmaren. Ker je leto praznik na petek, bodo na podlažju prefektovega dekreta od 2. oktobra 1951. leta trgovine z mesanim blagom, drobnorajne trgovine z oblačili, pohištvo in drugim blagom odprte na veliki šmaren v petek 15. avgusta do 13. ure. V soboto in v nedeljo, to je 16. in 17. avgusta, pa bodo omenjene prodajalne oba dneva zaprte.

Postalno mu je slabo

Nekaj po 19. uri je nenadoma postalo slabo 53-letnemu Vincencu Sakstidi iz Ulice Soutola agraria 7. Svoji so okoličali avto ZK, ki ga je pehala v bolnišnico pri Rdeči hiši.

Novice iz sovođenjske občine

V petek izredna seja občinskega sveta

Razpravljali so o cesti v Sovodnjah in o spremembah nekaterih proračunskih postavk.

Nesreče na delu

Novi bolnišnici na Sem-peterski cesti se je večeraj med delom ponesrečil 57-letni zidar Giovanni Musina iz Moše, kateremu je padel na levo roko železni okenski okvir. Musina so amputirali srednji prst leve roke. Ozdravel bo v 25 dneh.

Otrok povzročil cestno nesrečo na Korzu

Včeraj popoldne malo pred 17. uro je otrok, ki je tekel čez cesto pred kavarno Garibaldi, povzročil cestno nesrečo, ki na srečo ni zahtevala človeških žrtev. Da bi ne potrdil otroka, je 21-letni sofer Antonio Olivo iz San Giovanni ob Nadiži, ki je bil pri volanu avtomobila fiat 1100 z evidencijsko tablico UD 39975, zavrl. Za njim pa je vozil proti mestnemu središču avtomobil lancia aurelia z evidencijsko tablico VE 3279, ki je soforal 28-letni Bonino Bianchi iz Vicenze. Drugemu avtomobilu ni uspelo zavreti pravočasno in je trčil v vidensko 1100. Avtomobila sta bila jaje poškodovana.

Danes «dirka resnice» «Tre Valli Varesine»

VARESE, 9. — Jutri bo 38. kolesarska dirka «Tre Valli Varesine». Vsi kolesarji, ki so se prijavili, so se predstavili organizatorjem in se mrižno pripravljajo za jutrišnjo dirko, ki bo morala razdčiti položaj v lestvici za državno prvenstvo kakor tudi bo morala pokazati, kateri kolesarji so vredni, da se udeležijo cestnega kolesarskega prvenstva v Reimsu. Pravijo, da bo današnje tekmovalje edirka resnice.

Nov svetovni rekord v štafeti 4 x 1.500

POZNANJ, 9. — Štirje atleti Vzhodne Nemčije so na lahkoatletkem mitingu izboljšali svetovni rekord v štafeti 4 x 1.500 m s časom 15' in 11". Bivši rekord je pripadal Madžarski s časom 15'14".

POGOVOR S KVESTORJEM

— Samo za pet minut naj pridem v vojašnico, mi je naročil maršal. No, teh pet minut traja zdaj že deset mesecev. Tako je včeraj, dne 18. aprila 1943 pripovedoval Senočan Anton Zeško in pri tem napravil tak hudomušno-kisel obraz, da je z njim več povedal nego z besedami.

Približno enako se je godilo meni. Dne 27. avgusta 1941, ob 9. uri zjutraj je vstopil v mojo pisarno v Ljubljani mlad človek, ki se je predstavil kot agent kvesture (policeje) in mi sporočil, da moram takoj k kvestorju, ki mi ima povedati nekaj važnega. Ravno tedaj sem imel na policijski kedihih zaved, ki so me zelo zanimale, in kar potrdil sem se, da hitro sledim vabilu.

Po poti sem začel razmišljati: Malo čudna bo ta zadeva. Če mi ima kvestor dati odgovor na kako mojo vlogo, zakaj mi ne telefonira ali piše, kakor se je to dogajalo v drugih primerih? Ali je prav potrebno, da mi pošilja agenta, ki me spremlja? Pot na kvesturo bi se sam našel. Stvar je sumljiva; Mikula moj, nekaj novega bo.

Pogledal sem po strani svojega spremljevalca. Čutil sem, da njegovo oko neprestano visi na meni; ko je srečal moj pogled, je bil bolj v zadregi nego jaz in skušal je zaceti vsakdanji pogovor, najprej o vremenu in potem o prijetnostih, ki jih nudí Ljubljana.

Odgovoril sem lakonično. «Seveda», sem si mislil, «prijetna je Ljubljana gospodu kvestorju in najbrž se mi hoče revanširati ter me poslati kam v notranjost Italije, da jaz s svoje strani preizkusim tamošnje prijetnosti. Toda zakaj se hoče oddolžiti ravno meni? Saj jaz nisem ljubljanski zupan! Na prijetnostih bele Ljubljane sem popolnoma nedolžen.»

Sam sebe sem skušal ironizirati; a vendar mi je bilo nekam tesno pri sru, ko sem prestopil prag policijskega poslojpa. Ustavil sem se na hodniku pred kvestorjevo sobo, v katero je izginil moj agent. Prav kmalu se je spet prikazal. Nič dobrega ne bo, Prehitro gre vse to. Če hoče doseči kaj ugodnega v italijanskih uradih, moraš prezdeti dolge ure in cele pol dneve v predsobah. In še tako večkrat ni nič.

Agent, ki se je bil trudil na poti proti kvesturi, da bi bil prijazen, mi je zdaj suho in rezko izjavil:

SPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT

V Ljubljani cilj mednarodne kolesarske dirke po Jugoslaviji

Valčić med posamezniki in ekipa Jugoslavije končna zmagovalca teden dni trajajoče dirke

Valčić je z zmago na Vršču odvezl Žirovniku rumeno majico in prvo mesto - Zmagovalcu sledita na drugem in tretjem mestu Huogens (Holandija) in Gazda (Poljska)

LJUBLJANA, 9. — Kolesarska dirka po Jugoslaviji je končana: zmogla je ekipa Jugoslavije, a med posamezniki je najboljši Valčić. V tej dirki je Valčić zmazal v dveh etapah: od Crikenice do Putlija in od Nove Gorice do Vršču. Najnevarnejši nasprotnik, s katerim se je Valčić danes boril na progi od Nove Gorice do Vršču, je bil Holandec Huogens, ki se v končnem plasmaju zaostal samo 5 sekund za njim. To prednost si je Valčić priboril na zadnjih metrih dirke pred samim vrhom Vršču.

Danes sta bili dva etapi: prva Nova Gorica - Vršču, druga pa Kranjska gora - Ljubljana. Sedma 109 km dolga etapa Nova Gorica - Vršču se je začela zelo monotonno. Prva 40 km je potekala dirka brez zanimivosti. V Bovec je prevzel Gleich, za njim Gruber, nato Huogens in Valčić. 90 km od Gorice pred vrhom

Dirka na Geisberg je peta ocenjevalna vožnja. Po prvih štirih vodila Nemca Hansa Hermann na Borgwardu z 29 točkami in Wolfganga von Trips (Porsche) z 28.

NEVIO VALČIĆ

Velika motociklistična nagrada Ulsterja

Ubbiali in Provini sta si z zmago zagolovila naslov svet. prvaka

V vseh štirih dirkah zmoga motorjev MV Agusta

BELFAST, 9. — V prvi ocenjevalni vožnji za «Veliko motociklistično nagrado Ulsterja» je zmagal Italijan Ubbiali, z MV Agustom in si s to zmago praktično zagotovil tudi naslov svetovnega prvaka. Tudi Provini si je s prvimi mestom v svoji skupini zagotovil naslov svetovnega prvaka.

Tehnični komisar Binda je izjavil, da imena kolesarjev, ki bodo sestavljali reprezentanco, ne bo javil takoj, pač pa, da bo sestavil seznam 12 atletov, od katerih jih bo 9 odpotovalo v Reims. Eden o teh bo seveda kot rezervca.

Nov svetovni rekord v štafeti 4 x 1.500

POZNANJ, 9. — Štirje atleti Vzhodne Nemčije so na lahkoatletkem mitingu izboljšali svetovni rekord v štafeti 4 x 1.500 m s časom 15' in 11". Bivši rekord je pripadal Madžarski s časom 15'14".

KOLESARSTVO

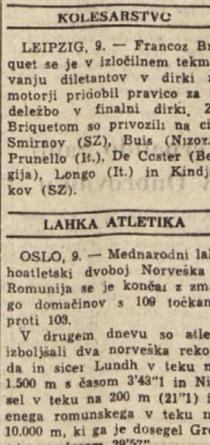
LEIPZIG, 9. — Francoz Briquet se je v izločilnem tekmovalju diletantov v dirki za Briquetom so privzeli na cilj Smirnov (SZ), Buis (Nizoz.), Prunello (It.), De Cester (Belgija), Longo (It.) in Kindja (SZ).

LAHKA ATLETIKA

OSLO, 9. — Mednarodni lahkoatletski dvoboj Norveška - Romunija se je končal z zmago domačinov s 109 točkami proti 103.

AVTOMOBILIZEM

DUNAJ, 9. — 107 vozil s šoferji 10 držav se bo udeležilo 15. avgusta avtomobilske dirke po sirmirni Geisberga. Dirka velja za evropsko prvenstvo športnih avtomobilov. Prijavljene države so: Argentina, Nemčija, Francija, V. Britanija, Italija, Jugoslavija, Švedska, Svica, Španija in Avstrija.

Pogled v turnirsko dvorano med I. kolom. V sredini Bronstein - Gilgorič, levo Fisher - Neukirch, desno Averbach - Cardoso

Bianchi (Trst) izboljšal juniorski rekord na 400 m

Novi prvaki so Galletti (400 m prosto) in Lombardi (100 m hrbtno) med moškimi ter Zennaro (200 m prsno) in Valle (400 m prosto) med ženskami - Med štafetašmi v 4x200 m so prvi prvaki na cilj plavalci Fiata

100 m hrbtno moski (finale): 1. Lombardi Claudio (RN Milan) 1'08"6, 2. Peronini (Fiat) 1'08"9, 3. Avellone (Lazio) 1'10"9.

200 m prsno ženske: 1. Zennaro Elena (Veneziana) 3'02"8, 2. Tucci (Alma Kali) 3'08"3, 3. Canegallo (RN Turin) 3 minute 19"7.

400 m prosto moski: 1. Galletti Paolo (Fiorentina) 4'47", 2. Bianchi (Triestina) 4'56"5, 3. Ciacci (Rim) 4'59"8.

400 m prosto ženske: 1. Valje Alessandra (RN Neapel) 5'20"1 (nov osebni rekord), 2. Veschi (Lazio) 5'31"8, 3. Martinelli (Fiat) 5'42".

Portorož je v središču zanimanja šahovskega sveta

Male sličice z velikega turnirja

Šahisti so kot... kolesarji: tudi oni morajo za svoje uspehe presedeti ure in ure

(Od našega pos. dopisnika) PORTOROŽ, 9. — Do sedaj so odigrali tri kola mednarodnega turnirja v Portorožu: v torek in sredo sta bili odigrani prvi dve, v četrtek so prišle na vrsto prekinjene partije, v petek pa je bilo najboljšo borbeno IIL kolo. Danes so imeli šahisti prost dan in so si lahko ogledali prireditve «Portoroška noč» z najzanimivejšo točko stekmo osličkova. Zanimivo je kako so poedini kasni preživljali prve dni, Gilgorič je n. pr. najeleгантnejši šahist. Edini nastopa v suknuju in s kravato. Vročina ga torej nič ne moti. Ostali so več ali manj znojnikar v srajcah. Mladi Fisher je priklenjen zraven mize in si ne privoščiti niti limonade. Je zelo žalosten in morda je temu kriva sestra, ki se je na poti od Moskve do Beograda poročila. Morda je mladi šahist preveč žrtvoval za poroko: no darilo in mora sedaj varčevati!!!

Jambor s štirinajstimi zastavami: dvanašt držav udeležencev in 2 zastavi FIDE na vrhu

Šabolja se drži smola. Po dveh zaporednih porazih v I. in II. kolu mu je zbolela tudi žena. Zlobni jeziki govorijo, da zaradi njegove slabe igre.

Matanovič je v srednji igri zelo nepazljiv. Tudi za to so našli izgovor: pred turnirjem je namreč postal srečni Joco. Na 30 m visokem jamboru vihra 12 zastav udeležencev in 2 zastavi FIDE. Le enemu udeležencu ne vihra nobena zastava: to je madžarski emigrant Benko.

Portorož je sedaj pravi Babilon. Tu najdete skoraj vse predstavnike celin. Največ pozornosti vzbujajo zastopnik Filipinov Cardoso, ki si je pridobil množico simpatij pri mladem nežnem spolu zaradi svojega vedno se smeječega obraza.

Otroci, in teh ni malo med gledalci, pa se najbolj zanimajo za predstavnika njihovih vrst Fisherja, saj razen po velikosti (1,70 m) in po šahovskem znanju, je pač njim najbolj. Pa tudi marsikateri mamiča vrže nežen in za skrbilen pogled na tega 15-letnega šahista.

Šekundantje so pravo nasprotje njihovih varovancev. Najbolj srečni so tisti, ki jim ni treba analizirati prekinjenih partij. Sicer pa sodeč po prekinjenih partijah, ki so jih igrali v četrtek, je glas dobrega sekundanta zaslužil le Rabar, Matanovičev sekundant. Vse odigrane prekinjene partije, razen Matanovičevih, so bile zelo slabo nađajene. Kaj hočemo, vsi, pa tudi natančni šahisti, pogosto grešijo.

Iz telefonskih celic portoroške pošte vsak večer hit glasovno po žici ali stavki po telefonih na vse strani sveta. Telefonisti so kar usmiljenja vredni, saj se morajo pogovarjati in poslušati prosnje novinarjev v vseh jezikih. Razen domačega, se največ uporablja angleščina, težurni telefonisti pa najraje poslušajo govorice v njihovi hitri govorici.

Tudi udeležencem kolesarske dirke «Po Jugoslaviji» so šahisti povetili nekaj svojega prostega časa. Dirka je seveda največ zanimala fotoreporterje, ki so s svojimi «Rolliflexi», «Retinami», «Leicami» in ne vem še kakšnimi kamerami čakali kolesarje na vrhu

klanca v Portorožu. Eden od šahistov je celo pripomnil, da so oni v sorodu s kolesarji. Eni in drugi namreč presedajo za svoji uspehi ure in ure. Razlika je samo v tem, da so šahisti obvarovani raznih nesreč in vremenskih nepriklj vsaj med borbo.

Do konca turnirja je še daleč in do takrat bomo se marsikaj zanimivega sporodili. Omeniti pa moramo, da se danes začne v Izoli državno prvenstvo v šahu za ženske.

SILVAN BOZIC

OGOVORI UREDNIK

STANISLAV RENKO

Tiska Tiskarski zavod ZTT - Trst

(Nadaljevanje sledi)

UREDNIŠTVO: UL. MONTECCHI 51, 6. II. nad. - TELEFON 93-808 IN 94-638 - Poštni prečišči 559 - UPRAVA: UL. SV. FRANCISKA št. 20 -
Tel. št. 37-338 - Poštizborna GORICA: Ulica S. Pellico 1-11 - Tel. 33-82 - OGLASI: ob 8, do 12.30 in od 15. do 18. - Tel. 37-338 - CENE
OGLASOV: Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 80, finančno-upravni 120, osmrtnice 90 lir. - MALI OGLASI: 30 lir beseda.
NAROCNINA: mesečna 480 lir - vnaprej: četrtletna 1300 lir, polletna 2500 lir, celoletna 4900 lir - Nedeljska številka mesečno 100 lir, letno 1000 lir -
FLR: v tednu 10 din, nedeljsko 20 din, mesечно 250 din - Nedeljska: letno 780, polletno 390, četrtletno 195 din - Poštni tekoči račun: Založništvo
tržaškega tiska Trst 11-5374 - Za FLR: ADIT, DZS, Ljubljana, Stritarjeva ul. 3-1, tel. 21-928, tekoči račun pri Komunalni banki v Ljubljani 690-70/375

Pred nadaljevanjem zasedanja skupščine OZN

ZDA pripravljajo načrt o Srednjem vzhodu ki naj odgovarja smotrom ameriške politike

Morda bo o načrtu govoril v skupščini sam Eisenhower - Libanonski zunanji minister pa je sporazumno s tremi zahodnimi vladami pripravil načrt o Libanonu - Tass kritizira Hammarskjöldove predloge

WASHINGTON, 9. — Bela hiša javlja, da bo Foster Dulles vodil ameriško delegacijo na posebnem zasedanju glavne skupščine OZN, ki se bo nadaljevalo v sredo. Nacelnik tiskovnega urada Bele hiše Hagerty je izjavil, da ne more izključiti, da se tudi Eisenhower udeleži dela skupščine, čeprav ni bilo glade tega še nič sklenjeno.

Na vsak način bi Eisenhower prišel v skupščino le za kratek čas, da predloži washingtonske načrte o Srednjem vzhodu. V tem primeru bi Eisenhower govoril v skupščini ob začetku razprave, ki je določena za sredo.

Hagerty je dodal, da je Eisenhower sedaj na svojem potovanju v Getyburu in je v temenju siki z Druženjem 12 ameriških predlogov, o katerih pa ni še nič znanega. Hagerty je poudaril, da Eisenhower nikakor ne bo vodil ameriške delegacije, pač pa jo bo vodil Dulles ob pomoči stalnega ameriškega predstavnika v OZN, Lodgeja.

Hagerty sicer ni govoril o podrobnostih, izjavil pa je, da se ameriški predlogi tičejo v prvi vrsti iskanja neke stopnje politične varnosti za Srednji vzhod, zlasti pa za tiste države, ki so izločene iz mednarodnega sistema. Ameriški predlogi je dodal Hagerty, bodo v evobal nekateri skokovite nekonstruktivne nasvete. Omenil je možnost, da bi bil nekakšno spretnost.

V washingtonskih krogih so mnenja, da bo ameriška vlada podprla Hammarskjöldove načrte za Srednji vzhod, toda predlagala bo nekateri dodatki. Menijo, da bi bilo najbolje, da se predloži za sprejetje, ki bi jih arabske države lahko sprejele, ker se ne bi prikazal ekot diktat velikih držav.

Kar se tiče ameriških sprememb k Hammarskjöldovemu načrtu, pa se je zvedelo, da bi bilo v tem spreminjanju naj bi bil ustvarjen mednarodni in stalne komisije, ki bi jih sestavljali predstavniki držav Srednjega vzhoda, ki bi ne bi prispevale k izvajanju načrtov za gospodarsko in politično razvoje. Omenjale so splošno priznanje sporazumov o neopasnosti in nevmešanosti v lokalne rešitve krize na tamkajšnjem področju.

V Washingtonu seveda gledajo na vse to z obojestransko jezičnima načrti, ki bi jih arabski načelniki in stalna komisija svoje politike vpišnih področij. Zato pravijo, da ne so optimisti in dvomijo, da se bodo spoštovala jamstva, ki naj zmanjšajo ognjenost na arabskega eksterenega nacionalizma in komunistične propagande.

V washingtonskih krogih do kaj vneto govorijo, da so pripravljeni sodelovati z arabskim nacionalizmom in tisti, ki bi jih arabski načelniki in stalna komisija svoje politike vpišnih področij. Zato pravijo, da ne so optimisti in dvomijo, da se bodo spoštovala jamstva, ki naj zmanjšajo ognjenost na arabskega eksterenega nacionalizma in komunistične propagande.

V washingtonskih krogih do kaj vneto govorijo, da so pripravljeni sodelovati z arabskim nacionalizmom in tisti, ki bi jih arabski načelniki in stalna komisija svoje politike vpišnih področij. Zato pravijo, da ne so optimisti in dvomijo, da se bodo spoštovala jamstva, ki naj zmanjšajo ognjenost na arabskega eksterenega nacionalizma in komunistične propagande.

V washingtonskih krogih do kaj vneto govorijo, da so pripravljeni sodelovati z arabskim nacionalizmom in tisti, ki bi jih arabski načelniki in stalna komisija svoje politike vpišnih področij. Zato pravijo, da ne so optimisti in dvomijo, da se bodo spoštovala jamstva, ki naj zmanjšajo ognjenost na arabskega eksterenega nacionalizma in komunistične propagande.

V washingtonskih krogih do kaj vneto govorijo, da so pripravljeni sodelovati z arabskim nacionalizmom in tisti, ki bi jih arabski načelniki in stalna komisija svoje politike vpišnih področij. Zato pravijo, da ne so optimisti in dvomijo, da se bodo spoštovala jamstva, ki naj zmanjšajo ognjenost na arabskega eksterenega nacionalizma in komunistične propagande.

Razgovori Alžirec z Burgijo

KAIRO, 9. — Predstavniki alžirske narodnoosvobodilne fronte je danes v Kairu izjavili, da se bodo 4 voditelji osvobodilne fronte sestali s tuniskim predsednikom Burgijo v Tunisu in se z njim razgovarjali o enostrotnih pogledih med njimi. Izjavili je, da bodo med drugim govorili o Burgijevem pozivu Alžircem, snaj se odpovedo mrcnemu odporu proti Francozom in naj uporabljajo diplomatske sisteme, ter franco-ko tuniski sporazum za nadzvod, po katerem naj bi tekel petrolej iz alžirske Sahare do morja po tuniskem ozemlju.

Kljub v poslanski zbornici izglasovani resoluciji

Sedanja cena bencina se ne bo znižala Italija je zavrnila sovjetski protest

Ukrep vlade o znižanju cene mehkih žit, ki bo imel neugoden odmev pri kmetih - Vigorellijev načrt za penoteno plačevanje prispevkov za socialno skrbstvo predan svetu za gospodarstvo in delo

Zaradi tega je tudi treba spremeniti agrarno politiko, zmanjšati z žitom posejane površine in korist drugih bolj donosnih kultur, ki imajo več možnosti za prodajo v Italiji in v tujini. Vse skupaj pa je Ferrari-Agradi vključil v splošno politiko vključevanja našega poljedelstva v Skupno evropsko tržišče.

Ameriška pomoč jordanski vladi

AMAN, 9. — Ameriški odpravnik poslov v Amanu Wright je sporočil danes popoldne jordanski ministru ZDA dajejo takoj na razpolago jordanski vladi znesek 3 milijone 800.000 dolarjev za gospodarsko pomoč. K temu pojasnjujejo, da ta znesek ni namenjen finanstranju jordanske oblasti, pač pa za Jordanija v ta namen uporabljala druge ameriške fonde.

Fernando Santi v Dubrovniku

DUBROVNIK, 9. — Kot gost centralnega sveta Zveze sindikatov Jugoslavije je na počitnicah v Dubrovniku predsednik Splošne zveze delavcev v Italiji Fernando Santi s sopotniki. Santi je v Dubrovniku, tu tujnik CGIL Vittorio Foa. Na počitnicah v Dubrovniku je tudi predsednik Zveze sindikatov Jugoslavije Vukmanovič, ki se je danes sestel s Santijem in se z njim več časa prijateljsko razgovarjal.

7 dni v svetu

de in hoče vtrajati do kraja, da skupno s svojimi gospodarji Američani izvede svoje načrte v upanju, da postavi novega predsednika in nove vlado, pred nekakšno izbrano dejstvo. Ujako namreč, da jim bo v skupščini OZN uspelo pokriti s plaščem OZN vojaško intervencijo in doseči nekakšna sjanjavost proti sosednemu napadu, kar v njihovem jeziku pomeni jamstvo, da v Libanonu ne bo zavladala ameriški politiki. No, in sedaj je Murphy, ki je se pred obiskal Adis Abebo, odletel v Atene, da podpre Mac Millana pri njegovih načrtih s Ci-prom.

Srednji vzhod in Murphyjeva Kanosa

Primer Iraka je pokazal, kako se razmere lahko hitro vnetijo, kakor hitro se ljudstvo osvobodilo tujeje vpliva in če mu uspe, da prepriča vneto množico od znanj, nastajajoča s domačimi protijudskimi elementi. Republicanska vlada je začela čistiti iz države aparata vse zasedavce in birokrate, ki so podpirali prejšnji protijudski režim. Vlada napoveduje, da bo vodila politiko neključevanja v bloke, trški delegat v OZN pa je obsodil ameriško in angleško intervencijo v Libanonu in Jordaniji ter zahteval takojšnji umik čet.

Mac Millan v Atenah in Ankari

Mac Millan se je nenadoma odletel za obisk v Atenah in Ankari, da bi dosegel sprejem angleškega načrta o Cipru. Istočasno s njim je v Atene pričel tudi ciprski guverner Foot. Oba sta se razgovarjala s člani grške vlade in tudi z nadškofom Makariosom. Razgovori niso pripeljali do nobenega zaključka, bili pa so vsekar koristni, ker sta se morala Mac Millan in Foot ponovno prepričati, da se danes

De Gaulle in njegova ustava

General De Gaulle vodi te dni bitko za svojo ustavo. Določil je referendum o tej stvari, ki bo 28. septembra. Medtem pa ustavi posvetovalni odbor proučuje ustavni načrt. V petek je De Gaulle svoj načrt osebno zagovarjal pred tem odborom in jasno povedal, da je odločen predložiti ga v referendum takšnega kakršen je ali pa z neznatnimi popravki. Posebno so se usteli tisti ki so govorili o nekakšni eliberalizaciji v zvezi z afriskimi kolonijami. De Gaulle je jasno povedal, da tamkajšnjim deželam ne misli dati neodvisnosti. Med posameznimi političnimi skupinami, se opaža vedno večji odpor proti De Gaulleovemu načrtu, ker daje ladi preveč diktatorsko oblast. Zlasti pa novemu načrtu odlično nasprotuje afriski prebivalstvo. Zato se je De Gaulle odločil, da odide prihodnje dni v afriska ozemlja, kjer bo skušal obrazložiti svoj načrt, kajti poleg Alžirec je tam še drugih 15 milijonov politcev. Politiki in gospodarji, ki so bili v opoziciji z njegovimi načrti, so se odločili, da ne bodo zdi več neupogobe, da bo De Gaulle svojo bitko izgubil, kakor se mu je to zgodilo leta 1947.

Velik morski pes v tržaškem zalivu

Večraj so pred barkovlanskim obrežjem opazili okrog 4 metre dolgega morskega psa. Pristanjsko poveljstvo je poslalo vlačice «Auda», da bi ga po možnosti ujeli.

Uspeh Nautilusa ocenjujejo zgolj z vojaškega stališča

Računa se že, koliko krajšo pot bodo imele iz atomskih podmornic izstreljene rakete

LONDON, 9. — Atomsko podmornico Nautilus pričakujejo v pristanišču Portland za terek ob 14.30, ko bo opravila 20 dni plobove. Posadka bo v Portlandu pričakal ameriški veleposlanik v Veliki Britaniji John Hay Whitney, ki bo izročil predsednikovo odlikovanje. Posadka bo potem lahko odšla na kopno. Nautilus se bo ustavljal v Portlandu 4 ali 5 dni.

Komaj se je razvedela vest o velikem uspehu ameriške atomske podmornice, ki je prva preplula Severni tečaj pod ledom, že dežuje raznih komentarjev in domnevanj, med katerimi pa žel prevladujejo tak, ki govorijo, kako bo mogoče ta uspeh izkoristiti v vojne namene. Tako je že tujer angleški raziskovalec Huber Wilkins, ki je leta 1931 skušal s podmornico, ki se je imenovala Nautilus, prepluti tečaj pod ledom, izjavil, da je treba sedaj najti način za postajo neke sredi poti.

Ves britanski tisk objavlja vodki ameriške podmornice z velikimi naslovi ter poudarja njegovo važnost tako na vsjakem kot na trgovskem področju.

Britanski listi čestitajo ameriški mornarici, ter primerjajo vojnjo Nautilusa čez tečaj pod ledom z izstrelitvijo prvega spustnika. Tako «Daily Mail» kot «Daily Express» obžalujeta, da je Velika Britanija se namočila za ZDA, kar se kaže v atonskih podmornicah. «Daily Telegraph» pa je Nautilusova vojnja večji podvig kot izstrelitev prvega spustnika. «V trenutku, ko se LR Kitajska kaže bojevitava ob Formozu in pripravljajo Rusi politične ofenzive OZN, je lahko ta obnova ugla dela koristna. V strateških besedah pa je Nautilusova vojnja porazila vsem to, kar so doslej samo malokateri vedeli: da bodo lahko atomske podmornice z jedrskimi raketami: obrambno politiko Zabdoda.

Laburistični «Daily Herald», ki podpravlja ameriški triumf, dostavlja, da bi se reje videl, da bi se istocasn izboljšala usoda človeštva.

Seveda se v približno enakem krogu vrtijo ameriški komentariji ob uspehu Nautilusa. Tudi tukaj se poleg podarjanja o nastanku nove trgovske poti z eno poloblobo drugo, se mnogo več govori o ameriškem podmorniskem brodrovju z novimi in močnimi obrambnimi sredstvi, za katera pa je takoj jasno, da so predvsem napadalna. Lahko si je zamisljati, se poudarja v ameriški tisk, da se bodo v prav oddaljeni prihodnosti atomske podmornice, ki bodo prenašale naprave za izstrelitev raket, lahko premetile iz enega oceana v druge, ga v času, ki bo za več kot polovico krajši od tistega, ki je sedaj potebren.

Koliko, je znano, imajo ZDA 6 atomskih podmornic, nadaljnjih 11 gradijo, 7 pa jih je v načrtu in so zanje že odobrena sredstva. Sovetska

Koča Popović v Haagu

HAAG, 9. — Danes jutraj je bil v holandskem zunanjem ministrstvu sestanek med jugoslovanskim državnim tajnikom in zunanje zadeve Popovićem in holandskim zunanjim ministrom Lunsom. Popović je prišel v Haag večraj z letalom. Njegov prihod ni bil uradno javljen. Holandski zunanji minister je povabil Popovića in jugoslovanskega poslanika v Haagu Branka Draškovića na večerjo.

Hruščev v Kujbiševu

KUJBIŠEV, 9. — Hruščev je prišel danes v Kujbišev ob Volgi, kjer bodo jutri spustili v pogon novo hidroelektrično centralo. Hruščev in Poljanski, Jutri bodo v SZ praznovali eden graditeljstva.

35 potnikov mrtvih pri letalski nesreči

Letalo je treščilo ob grič blizu Bengazija v Libiji

Titovo pismo Suzukiju

(Od našega dopisnika)
BEOGRAD, 9. — Predsednik republike maršal Tito je prejel od predsednika centralnega izvršnega odbora socialistične stranke Japonske Suzuki pismo, v katerem se govor o zaskrbljenosti s katere japonsko ljudstvo spremlja dogodke na Srednjem vzhodu. V pismu se izraza upanje, da bo jugoslovanska vlada nadaljevala svoje napore za zavarovanje miru in neodvisnosti držav tega področja.

V odgovoru na to pismo je predsednik Tito poudaril, da gledajo narodi in vlada Jugoslavije prav tako z zaskrbljenostjo na dogodke na Srednjem vzhodu, in je opozoril na izjavo, ki jo je jugoslovanska vlada objavila na dan izkrcanja ameriških čet v Libanonu in britanskih čet v Jordaniji ter ob prihodu angleških čet v Jordanijo. Od izkrcanja jugoslovanske vlada, podarja predsednik Tito, dela vse, kar je v njeni moči, da se povprajo posledice napadnih korakov, dokler se ni nepozno, in da se nastali spor reši v okviru Zdrženih narodov in skladu s obveznostmi, ki rzhajajo iz listine Jugoslovanska vlada se zavzema za čimprejnj umik tujih čet z ozemlja teh držav in za nevmešavanje v njihova notranje zadeve.

Na koncu svojega pisma izjavlja Tito, da se bo jugoslovanska vlada še dalje aktivno zavzemala za tako rešitev, ki bo narodom Srednjega vzhoda zagotovila uresničenje njihovih težej do popolne neodvisnosti in enakopravnosti.

Melillo Alfredo

TRISTE-TRST, VIA A. CACCIA 3-10, TEL. 96032
Motorji «PARILLA», «NSU», «MOTOBI»
Bogata izbira koles in nadomestnih delov
SPECIALNE CENE ZA IZVOZ

MOTO CIMATI HMW

Izključni zastopnik M. SIMIČ
OPCINE, TEL. 21-322, TRST

najboljših znamk: Najno večje MOTORJE SPRINT in SUPER SPRINT 49 cc - ATALA VITTORIA - ženska in moška kolesa.

Dobite tudi nadomestne dele za motorje in kolesa. - Cene ugodne - Oblasave pri plačilu.

essebi

TRST, Ulica sv. Franciška 14 - Tel. 31-600

Vsi plastični predmeti so vam na razpolago

POTROSITE IN PRIHRANITE

Prost vstop - Na debelo in na drobno

Tvrdba LORENZI

TRST, Ulica S. Lazzaro 17, tel. 24-245

Izjava: KOLESA moška in ženska, znamke GIORI, DANZI, z vsemi artikli, nami 18.000

LAMBRETE, VESPE, MOTORJE, AVTOMOBILE, vse po izredno nizkih cenah

OBISCITR. NAS 1

AUTOVIE CARSICHE

PROGA TRST - BAZOVICA - PADRICE - GROPADE - TREBEČ

Ohodni s postaje Trg Libertà in Stara mitnica

OB DELAVNIKI: ob 7.30, 8.15, 9.30, 10.15, 11., 12., 13.10, 14., 15., 16., 16.50, 17.30, 18., 18.50, 19.50, 20.40, 22.40

OB PRAZNIKI: ob 7.25, 8.30, 10., 11., 12.30, 13.10, 13.40, 14.30, 15., 15.30, 16., 16.30, 17., 17.30, 18., 18.30, 19., 19.45, 20.30, 22.30, 24.

PROGA TRST - BLOK FRETETI

Ohod s Trga Libertà

OB DELAVNIKI: ob 7.30, 10.15, 13.10, 15., 18.00

OB PRAZNIKI: ob 7.25, 8.30, 10., 11., 12.30, 13.10, 13.40, 14.30, 15., 15.30, 16., 16.30, 17., 17.30, 18., 18.30, 19., 19.45, 20.30, 22.30.

Ohod s Fretetiev

OB DELAVNIKI: ob 8.20, 10.50, 14.05, 15.40, 18.55

OB PRAZNIKI: ob 9.10, 10.50, 11.40, 13.20, 14., 14.30, 15.15, 15.30, 16.20, 16.50, 17.35, 18., 18.50, 19.20, 19.45, 20.20, 20.50, 21.45, 23.10

PROGA TRST - BLOK PESEK

Ohod s Trga Libertà

OB DELAVNIKI: ob 7.45, 13.10, 17.30

OB PRAZNIKI: ob 11.50, 17.30

Ohod s Peska

OB DELAVNIKI: ob 8.20, 13.50, 18.05

OB PRAZNIKI: ob 12.05, 18.05

PROGA TRST - KOZINA - HERPELJE

Ohod s Trga Libertà ob 7.30 in 13.10. Iz Herpeti ob 9. uri in 14.30. — Vožnje vsako soboto.

PROGA TRST - DOMJO - BOLJUNEK - DOLINA - PREBNEK

Ohod s Trga Stare mitnice

OB DELAVNIKI: ob 8.35, 10.20, 12.05, 13.05, 13.35, 17.05, 18.05, 18.35, 19.20, 20.45, 22.35

OB PRAZNIKI: ob 9.05, 10.25, 12.35, 14.30, 16.05, 17.05, 18.15, 19.35, 20.40, 22.05

N. B. * Samo ti avtobus vozijo do Prebneke, drugje se ustavijo v Dolini.

PROGA TRST - DOMJO - RICMANJE

Ohod s postaje na Trgu Stare mitnice

OB DELAVNIKI: ob 7.35, 10.35, 12.20, 13.35, 18.05, 19.20

OB PRAZNIKI: ob 9.35, 14.05, 16.20, 19.35, 22.50

PROGA TRSI - ADAMIC MACKOVLJE

Ohod s postaje na Trgu Stare mitnice

OB DELAVNIKI: ob 11., 13.30

OB PRAZNIKI: ob 13., 22.30

PROGA TRST - OSP - MACKOVLJE

Ohod s Trga Libertà

OB DELAVNIKI: ob 18.15

OB PRAZNIKI: ob 18.30.

PROGA TRST - PODLONJER LONJER

Ohod s postaje na Trgu Stare mitnice

OB DELAVNIKI: ob 6.50 ure jutraj dalje vsake četrt ure do 22.30, in vsake pol ure do 24.00; zadnji v Lonjer ob 20.27 iz PODLONJERJA.

OB PRAZNIKI: ob 6.30 ure jutraj dalje vsake četrt ure do 24.45, zadnji v Lonjer 23.30 iz PODLONJERJA.

Opravljam prevoze blaga za tretje z lankami in težkimi kamioni ter avtostanarima tudi v nozmetstvu. Za informacije kličite telefonski št. 36-794 in 55-378.